

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Simony Řežuchové a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Lukáše Trojana a Mgr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D., projednal v ústním jednání dne 19. 10. 2020 a dne 30. 11. 2020 návrh navrhovatele: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 8 Mgr. Martin Slováček**, sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10 – Vršovice, na zahájení kárného řízení ze dne 7. 7. 2020, doručený kárnému soudu téhož dne, proti kárně obviněnému: **Mgr. Pavel Jaroš, soudce Obvodního soudu pro Prahu 8**, a rozhodl

t a k t o :

I.

Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

s e z a s t a v u j e

řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného,

Mgr. Pavla Jaroše,

nar. X

soudce Obvodního soudu pro Prahu 8,

pro skutek spočívající v tom,

ž e

jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 8 zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve spojení s § 6 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, způsobil v období **od 29. 6. 2018 do 30. 8. 2018** nedůvodné průtahy **ve věci, označené v kárném návrhu pořadovým číslem 23, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 27 C 62/2017,**

čímž měl spáchat kárné provinění

podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích,

protože

návrh na zahájení kárného řízení byl podán opožděně.

II.

Mgr. Pavel Jaroš

nar. X

soudce Obvodního soudu pro Prahu 8,

s e u z n á v á v i n n ý m

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

ž e

jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 8 zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve spojení s § 6 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, způsobil v období **od 31. 8. 2018 do 7. 7. 2020** nedůvodné průtahy **v níže uvedených věcech, označených pořadovými čísly podle návrhu na zahájení řízení, vedených u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn.:**

- 1) 27 C 6/2012 v období od 16. 1. 2019 do 13. 9. 2019 a od 7. 11. 2019 do 30. 4. 2020
- 3) 27 C 157/2012 v období od 11. 10. 2019 do 12. 3. 2020 a od 19. 5. 2020 do 7. 7. 2020
- 4) 27 C 107/2013 v období od 30. 9. 2019 do 3. 2. 2020
- 5) 27 C 262/2013 v období od 23. 8. 2019 do 27. 12. 2019
- 6) 27 C 395/2013 v období od 30. 9. 2019 do 3. 2. 2020
- 7) 27 C 241/2014 v období od 19. 11. 2019 do 27. 4. 2020
- 10) 27 C 100/2015 v období od 14. 10. 2019 do 11. 3. 2020
- 12) 27 C 163/2015 v období od 1. 3. 2019 do 12. 8. 2019 a od 3. 9. 2019 do 3. 2. 2020
- 13) 27 C 288/2015 v období od 15. 11. 2019 do 29. 5. 2020
- 14) 27 C 401/2015 v období od 4. 11. 2019 do 7. 7. 2020
- 15) 27 C 42/2016 v období od 12. 6. 2019 do 3. 9. 2019 a od 20. 9. 2019 do 11. 3. 2020
- 17) 27 C 208/2016 v období od 31. 8. 2018 do 15. 8. 2019 a od 11. 9. 2019 do 20. 1. 2020
- 18) 27 C 289/2016 v období od 29. 10. 2019 do 19. 2. 2020
- 19) 27 C 291/2016 v období od 22. 11. 2019 do 24. 4. 2020
- 20) 27 C 326/2016 v období od 21. 10. 2019 do 28. 4. 2020
- 21) 27 C 344/2016 v období od 23. 9. 2019 do 15. 1. 2020
- 22) 27 C 30/2017 v období od 26. 11. 2019 do 8. 4. 2020

- 24) 27 C 279/2017 v období od 21. 11. 2019 do 2. 4. 2020
- 25) 27 C 285/2017 v období od 14. 10. 2019 do 17. 2. 2020

- 34) 27 C 52/2019 v období od 18. 10. 2019 do 26. 3. 2020

- 39) 27 C 117/2019 v období od 6. 11. 2019 do 27. 3. 2020
- 40) 27 C 118/2019 v období od 4. 10. 2019 do 26. 3. 2020

- 44) 27 C 154/2019 v období od 19. 11. 2019 do 27. 3. 2020

- 52) 27 C 176/2019 v období od 13. 11. 2019 do 2. 4. 2020

- 54) 27 C 181/2019 v období od 6. 11. 2019 do 2. 4. 2020

- 58) 27 C 223/2019 v období od 12. 11. 2019 do 27. 3. 2020
- 59) 27 C 224/2019 v období od 4. 10. 2019 do 30. 3. 2020

- 62) 27 C 234/2019 v období od 19. 11. 2019 do 25. 3. 2020
- 63) 27 C 237/2019 v období od 29. 10. 2019 do 30. 3. 2020,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích

a z a t o s e m u u k l á d á

kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o p ě t p r o c e n t n a d o b u d v a n á c t i m ě s í c ů

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Předseda Obvodního soudu pro Prahu 8 (dále též „navrhovatel“) podal podle § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále též „kárný zákon“), dne 7. 7. 2020 k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení, datovaný dnem 7. 7. 2020, proti soudci tohoto soudu Mgr. Pavlu Jarošovi (dále též „kárně obviněný“ nebo „soudce“). Obvinil jej, že se dopustil kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o

soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), tím, že byl nečinný a způsobil nedůvodné průtahy ve vyjmenovaných vyřizovaných věcech, čímž zaviněně porušil povinnost soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů stanovenou v § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, a ohrozil tak důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudu.

[2] K podání kárného návrhu navrhovatel přikročil po detailní kontrole senátu 27 C provedené od 28. 5. 2020 do 17. 6. 2020 po opakovaných zjištěních nedostatků v daném senátu. Za posledních šest měsíců navrhovatel zjistil průtahy v celkem 63 věcech. Ve všech případech došlo alespoň k tříměsíčním průtahům. Detailní rekapitulaci návrhu provede kárný soud níže v části „Skutková zjištění“.

[3] Kárně obviněný byl k Obvodnímu soudu pro Prahu 8 přidělen v listopadu 2003. S jeho nástupem byl zřízen nový civilní senát bez specializace 27 C. Poprvé byly průtahy zjištěny prověrkou provedenou v prosinci 2007. První výtka za průtahy byla soudci udělena v roce 2009, další v roce 2012. K nápravě zjištěných nedostatků byl soudci zastaven nápad v srpnu 2018, k odstranění průtahů však nedošlo. V roce 2018 obdržel soudce další výtku za průtahy, na opakované výzvy k odstranění průtahů však nereagoval.

[4] Udělení poslední výtky se soudce bránil poukazem na enormní vytížení způsobené nesprávným rozvrhem práce a nerovným přístupem k soudcům. Městský soud v Praze provedl u obvodního soudu kontrolu zaměřenou také na rozdělování věcí do soudních oddělení v letech 2014 – 2018. Nejistil však pochybení, jež by se dotýkala senátu 27 C.

[5] Aby soudce mohl odstranit průtahy, měl od 1. 7. 2019 do 30. 9. 2019 přidělenou asistentku pouze pro potřeby svého senátu. Této pomoci podle navrhovatele v podstatě nevyužil. Nadále docházelo k průtahům a situace se nezlepšila ani po příchodu nového vedení soudu na podzim 2019. Na opakovaná upozornění na průtahy soudce zpravidla nereagoval.

[6] Navrhovatel popsal vytíženost a výkonnost soudce počty napadlých, vyřízených, nevyřízených a neskončených věcí v jednotlivých letech 2015 – 2018. Dodal, že tento nápad odpovídá nápadu ostatních soudců. Nezpochybnil celkovou výkonnost soudce; uvedl, že co do počtu skončených věcí mu nelze nic vytknout, resp. že počty odpovídají výkonům ostatních soudců a velikosti senátu.

[7] Navrhovatel je přesvědčen, že soudce zavinil průtahy svým laxním, nekoncentrovaným a neefektivním přístupem.

[8] Jednání kárně obviněného podle navrhovatele ohrožuje důvěru ve spravedlivé rozhodování soudu. Navrhl, aby kárný senát soudci uložil kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích spočívající ve snížení platu ve výši 15 % na dobu osmi měsíců.

[9] Navrhovatel kárnému soudu navrhl provedení těchto důkazů:

- A. jednotlivé spisy Obvodního soudu pro Prahu 8 (podrobnosti včetně jejich číslování 1 – 63 v části VIIe. Zjištění v jednotlivých průtahových spisech),
- B. osobní spis soudce,

- C. hodnocení soudce ze dne 20. 12. 2007 (příloha 1 návrhu),
- D. výtky z 13. 7. 2012, 28. 7. 2009 a 10. 10. 2018 (příloha 2 návrhu),
- E. odpověď Mgr. Jaroše na výtku (příloha 3 návrhu),
- F. podnět Mgr. Jaroše Městskému soudu v Praze k prověření vedení správy Obvodního soudu pro Prahu 8 (příloha 4 návrhu),
- G. zpráva o výsledku kontroly ze dne 12. 2. 2019 (příloha 5 návrhu),
- H. dopis místopředsedy Městského soudu v Praze z 8. 3. 2019 (příloha 6 návrhu),
- I. rozvrhy práce pro rok 2018 a 2019,
- J. e-maily místopředsedy o průtazích zaslané Mgr. Jarošovi ze dnů 8. 12. 2019, 7. 1. 2020, 3. 2. 2020, 2. 3. 2020, 2. 4. 2020 a 22. 4. 2020 (příloha 7 návrhu),
- K. výpis nápadu z ISAS,
- L. přehled nápadu dle senátů (tabulka 1) (příloha 8 návrhu),
- M. tabulka koeficientu nápadu dle úvazku a specializace (tabulka 2) (příloha 9 návrhu),
- N. tabulka nápadu přepočteného dle úvazku (tabulka 3) (příloha 10 návrhu).

II. Vyjádření kárně obviněného

[10] Předseda kárného senátu zaslal kárně obviněnému návrh na zahájení řízení a poučil jej o jeho právech podle § 12 a 13 kárného zákona.

[11] Kárně obviněný ve vyjádření ze dne 3. 8. 2020 sdělil, že není schopen plně využít možnosti podat k věci písemné stanovisko ve lhůtě jednoho měsíce. Podal krátké vyjádření a požádal o prodloužení lhůty.

[12] Uvedl, že zaviněným porušením svých povinností nebyl nečinný a nezpůsobil nedůvodné průtahy v daných věcech. Je přesvědčen, že se ze všech sil snažil, aby k průtahům nedocházelo, ale že nebylo v jeho silách tomu zabránit. Vinou chybně zvoleného rozvrhu práce roky dostával množství práce, které nešlo časově zvládnout. Zhroutil se mu pracovní systém, ztratil kontrolu nad senátem. V posledních letech je ve vleku událostí, na něž není s to včasné reagovat.

[13] Na neúnosnou situaci ve svém senátu postupně upozorňoval všechny články státní správy soudu (vedení Obvodního soudu pro Prahu 8, Městského soudu v Praze i Ministerstvo spravedlnosti). Nepříznivý stav senátu považuje za skutečnost, na niž měla státní správa soudu náležitě reagovat. Byla však nečinná a nekomunikovala s ním. Předsedové obvodního soudu v návaznosti na jeho upozornění nepřijali žádná opatření s výjimkou nevýznamného krátkodobého zastavení nápadu. Výtkám a požadavkům na odstranění průtahů se snažil dostat, ale marně.

[14] Domnívá se, že se kárného provinění nedopustil, a navrhl, aby kárný senát vynesl zprošťující rozhodnutí.

[15] Na žádost kárně obviněného o prodloužení lhůty o jeden měsíc předseda kárného senátu reagoval vyrozuměním o možnosti vyjádřit se i po uplynutí lhůty s tím, že jednání nenařídí na září, aby měl soudce dostatečný čas ke zpracování vyjádření.

[16] Do jednání nařízeného na 19. 10. 2020 kárný soud další písemné vyjádření neobdržel.

III. Další průběh řízení

- [17] Kárný soud si kromě nepředložených listin navržených k důkazu vyžádal rovněž
- O. stanovisko soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 8,
 - P. stanovisko odvolacích senátů Městského soudu v Praze k rozhodovací činnosti kárně obviněného,
 - Q. záznamy o pohybu spisů 27 C ze systému ISAS,
 - R. přehled počtu nevyřízených věcí, včetně tzv. nedodělků, v letech 2018–2020,
 - S. e-maily místopředsedy o průtazích zaslané Mgr. Jarošovi ze dne 6. 4., 7. 5., 11. 5., 19. 5. a 27. 5. 2020,
 - T. kopie stížností a odpovědí místopředsedů soudu ve věcech 41 St 1/2019, 41 St 5/2020, 41 St 18/2019 a 40 Spr 898/2020 týkající se věci č. 14 sp. zn. 27 C 401/2015 a č. 13 sp. zn. 27 C 288/2015,
 - U. elektronické platební rozkazy č. j. EPR 147405/2019-6 (k věci č. 61 sp. zn. 27 C 233/2019) a č. j. EPR 64371/2019-14 (k věci č. 39 sp. zn. 27 C 117/2019),
 - V. opatření předsedy soudu o činnosti Obvodního soudu pro Prahu 8 v nouzovém stavu vyhlášeném dne 12. 3. 2020 pod č. 69/2020 Sb. ze dne 16. 6. 2020 sp. zn. 40 Spr 346/2020.

IV. První ústní jednání

[18] Na jednání dne 19. 10. 2020 nejprve navrhovatel přednesl kárný návrh. Předseda kárného senátu seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření (§ 13 kárného zákona). Následovalo vyjádření (výslech) kárně obviněného. Předseda kárného senátu také stranám krátkou cestou předal dokumenty shromážděné ve spise, které jim dosud nebyly zaslány.

[19] Kárně obviněný s odkazem na původní stručné vyjádření přednesl své stanovisko, jež kárnému soudu současně předal v písemné podobě. Výhrady k tvrzené nečinnosti v jednotlivých případech (příloha 1 stanoviska) obsahuje část VIIe. Zjištění v jednotlivých průtahových spisech.

[20] Zopakoval, že několik let dostával nezvladatelné množství práce, na což opakovaně bezvýsledně upozorňoval státní správu soudu. Domnívá se, že s ním zacházela nerovně, protože v jiných obdobných případech přijala účinnější opatření. Navrhl provést důkaz

- W. rozvrhy práce na roky 2014–2020 a jejich změnami
- X. e-mailem navrhovatele ze dne 9. 9. 2020 (příloha 2 písemného vyjádření kárně obviněného)
- Y. výsledkem navrhovatele.

[21] Kárně obviněný dále uvedl, že již v letech 2008 a 2009 společně s ostatními soudci z Obvodního soudu pro Prahu 8 upozorňovali tehdejší předsedkyni na nerovnoměrné rozdělování nápadu a žádali ji o nápravu. Problémy, které popisuje, jsou tedy dlouhodobé. Po zavedení specializací na pojišťovací věci soudcům s obecnou agendou vzrostl nápad. Problém dále prohloubila změna věcné příslušnosti u velkých obchodních sporů. V roce

2017 se kárně obviněný obrátil na vedení soudu, ale bezvýsledně. Snažil se zvýšit pracovní úsilí, ale k ničemu to nevedlo. Dále upozornil, že tvrzení navrhovatele nejsou vůbec odůvodněna ani podepřena důkazy. S problémy se podle kárně obviněného potýkají také další jeho kolegové. Navrhovateli vytkl, že není zřejmé, co míní srovnatelným nápadem (počet napadlých věcí, obtížnost, jiné kritérium), ani to, se kterými soudci jej srovnává a za které období. Navrhl provést důkaz

Z. výtkami udělenými jiným soudcům

AA. zápisem z porady soudců Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 23. 9. 2020 sp. zn. 40 Spr 37/2020 (příloha 3 písemného vyjádření kárně obviněného).

[22] Kárně obviněný dále uvedl, že mu byl pozastaven nápad pouze na jeden měsíc v srpnu 2018, kdy čerpal dovolenou. V době epidemie nejednal, stejně jako jeho kolegové. Uvolněný čas využil ke snížení počtu nedodělků. Kárně obviněný nedostával žádné zvláštní výzvy k nápravě průtahů, pouze e-maily od místopředsedy soudu JUDr. Kubce, na něž však neměl reagovat. Pro případ, že by kárný navrhovatel toto tvrzení popíral, navrhuje kárně obviněný důkaz

BB. výsledkem JUDr. Kubce nebo soudců, kteří byli na poradě po nástupu JUDr. Kubce do funkce místopředsedy Obvodního soudu pro Prahu 8.

[23] Kárně obviněný se snažil vyřídit věci, které byly uvedeny v e-mailech od JUDr. Kubce, ale stále nestíhal, rozhodl se mu systém práce. Navíc nelze pracovat jen na nedodělcích. Nakonec kárně obviněný už jen „*hasil požáry*“, pracoval jen ve věcech, v nichž si účastníci řízení stěžovali nebo na které ho upozornilo vedení soudu. Kárně obviněný nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že je laxní a pracuje nekoncentrovaně. To, že mu byla přidělena „polovina asistentky“ nepovažuje s ohledem na okolnosti za vstřícný krok vedení soudu. S prací asistentky nebyl kárně obviněný spokojen, navíc mu byla přidělena v době, kdy měl on i asistentka dovolenou. V tomto směru navrhl provést důkazy

CC. doklady o dovolených asistentky v době od 1. 7. do 30. 9. 2019.

[24] Od roku 2014 bylo kárně obviněnému přiděleno osm asistentů či vyšších soudních úředníků, s výjimkou dvou byli všichni nezkušení. S kárně obviněným to nikdo nekonzultoval. Do senátu, který má problémy, přece nepatří začínající asistent.

[25] Na závěr svého vyjádření předložil kárně obviněný kárnému soudu písemné vyjádření spolu se seznamem navrhovaných důkazů. Kromě již zmíněných navrhoval kárně obviněný provést důkaz

DD. údaje v ISAS o počtu napadlých věcí v letech 2006 – 2020

EE. dokladem o čerpání dovolené kárně obviněného v srpnu a září 2018

FF. dopisy soudců z 28. 5. 2008 a 1. 12. 2009 (přílohy 4 a 5 písemného vyjádření kárně obviněného)

GG. korespondenci kárně obviněného s předchozím předsedou obvodního soudu pro Prahu 8 JUDr. Vackem z období od 3. 5. 2017 do 8. 3. 2019 (přílohy 6 – 14 písemného vyjádření kárně obviněného)

HH. korespondenci s vedením soudu z 30. 4., 2. 5., 7. 5. a 29. 5. 2019 (příloha 15 písemného vyjádření kárně obviněného)

II. zvukovým záznamem schůzky z 9. 5. 2019.

[26] Písemné vyjádření kárně obviněného předal předseda senátu krátkou cestou navrhovateli.

[27] Na dotaz předsedy kárného senátu pak kárně obviněný vypověděl, že byl na průtahy ze strany vedení soudu upozorňován pouze e-maily. Podání kárného návrhu pro něj byl šok, protože prostřednictvím kolegyně získal informaci, že navrhovatel kárný návrh nepodá. Kárně obviněný o žádnou specializaci nežádal ani mu ji vedení soudu nenabízelo. Kárně obviněný je se svou agendou spokojen, navíc ani specializace některým kolegům nepomohla proti průtahům. Proti některým výtkám, jež byly kárně obviněnému uděleny, se formálně bránil námitkami, nejméně ve dvou, třech případech, přesně si ale nevzpomíná. Správní žalobu nepodal. Obrátil se na Městský soud v Praze a Ministerstvo spravedlnosti. Městský soud provedl nějakou kontrolu, ale pak jen po několika měsících napsali, že je všechno v pořádku, ministerstvo nereagovalo. Z hlediska organizace práce kárně obviněný na výtky reagoval, ale jeho možnosti jsou omezené. Zkoušel soudit více i méně, aby měl čas na psaní rozsudků, ale nic nepomohlo. Nenapadá ho, co mohl dělat víc. Dříve měl ve svých spisech systém, ale v aktuální situaci není schopen udržet si přehled. Neví, kolik má aktuálně nevyřízených věcí a nedodělků starších tří let. V posledních třech letech u něj nebyla žádná překážka, která by mu bránila vykonávat funkci. V roce 2018 měl původně přidělenou asistentku na půl úvazku, potom na nějaký čas na celý úvazek. Kárně obviněný ji využíval na psaní rozhodnutí, ale dělala chyby, bylo třeba po ní celé rozhodnutí opravit. Později jí kárně obviněný zadával jen jednodušší práci, kterou po ní nemusel kontrolovat. Nakonec si s ředitelkou správy soudu vyjednal výměnu asistentky.

[28] Na dotaz členů senátu pak kárně obviněný zopakoval, že si nevzpomíná, že by mu vedení soudu nabízelo nápad věcí ve specializované agendě. Uvedl další soudce, kteří mají přidělenou obecnou agendu. Žádný z účastníků řízení neuplatnil nárok na náhradu újmy způsobené průtahy v řízení. Kárně obviněný nedokáže vyjádřit, jaký nápad by považoval za přiměřený, takové sdělení by čekal od navrhovatele. Nesouhlasí s tím, že by v posledních letech byl snížený nápad.

[29] Předseda senátu následně provedl důkaz spisy Obvodního soudu pro Prahu 8, v nichž mělo dojít k průtahům v řízení (**důkaz A**), podrobněji pak těmi spisy, v nichž kárně obviněný zpochybňoval skutková tvrzení navrhovatele, konkrétně spisy č. 1, 2, 5, 11, 12, 17, 22, 23, 26, 27, 29, 32, 44, 45, 58, 59, 60 a 61.

[30] Dále byl proveden **důkaz U** [elektronickými platebními rozkazy č. j. EPR 147405/2019-6 (k věci č. 61) a č. j. EPR 64371/2019-14 (k věci č. 39)], **důkaz J** (e-maily místopředsedy o průtazích zaslané Mgr. Jarošovi) a **důkaz S** (e-maily místopředsedy o průtazích zaslané Mgr. Jarošovi ze dne 6. 4., 7. 5., 11. 5., 19. 5. a 27. 5. 2020).

[31] Kárně obviněný následně navrhl provést důkaz

JJ. spisy uvedenými v e-mailech místopředsedy o průtazích, které nejsou předmětem kárného návrhu,

a to za účelem vyvrácení tvrzení navrhovatele, že nijak nereagoval na upozornění na průtahy.

[32] Dále byl proveden důkaz kopiemi stížností a odpovědí místopředsedů soudu ve věcech 41 St 1/2019, 41 St 5/2020, 41 St 18/2019 a 40 Spr 898/2020 týkající se věcí č. 13 a 14 (**důkaz T**), osobním spisem soudce (**důkaz B**), výtkami z 28. 7. 2009, 13. 7. 2012 a 10. 10. 2018 (**důkaz D**), odpovědí Mgr. Jaroše na výtku z 10. 10. 2018 (**důkaz E**) a podnětem Mgr. Jaroše z 25. 10. 2018 Městskému soudu v Praze k prověření vedení správy Obvodního soudu pro Prahu 8 (**důkaz F**). Kárně obviněný poznamenal, že Městský soud v Praze na jeho dopis nijak nereagoval kromě sdělení ze dne 8. 3. 2019 o výsledku kontroly, o které nevěděl a nemohl se k ní nijak vyjádřit.

[33] Kárný soud provedl rovněž důkaz zprávou o výsledku kontroly z 12. 2. 2019 (**důkaz G**). Kárně obviněný uvedl, že kontrola probíhala jen na základě dat z ISAS, ta čísla nevypovídají o náročnosti věcí. Zopakoval, že o kontrole nevěděl.

[34] Dopis místopředsedy Městského soudu z 8. 3. 2019, který byl též proveden jako listinný důkaz (**důkaz H**), dle názoru kárně obviněného potvrzuje, že jiným soudcům byly prostě odebrány věci, aby se jim ulehčilo, zatímco jemu nikoli.

[35] Dále byl proveden důkaz rozvrhy práce pro roky 2018 a 2019 (**důkaz I**). Kárně obviněný upozornil, že je v nich vidět střídání asistentů a vyšších soudních úředníků v jeho senátu. Navrhovatel doplnil, že asistenti, na které si kárně obviněný stěžuje, normálně fungují v jiných senátech.

[36] Kárný soud provedl důkaz též výpisem nápadu z ISAS (**důkaz K**). K dotazu předsedy senátu kárně obviněný uvedl, že pokles věcí, které vyřídil, od roku 2017 zapříčinilo to, že ho dohnaly těžké věci. Upozornil, že z výpisu je zřejmé, že ukončuje víc věcí, než napadlo, což potvrzuje, že není laxní. Kárně obviněný se ptá, jak je možné, že má nedodělky přesto, že končí víc věcí, než napadá.

[37] Dále kárný soud provedl důkaz přehledem nápadu dle senátů (**důkaz L**), tabulkou koeficientu nápadu dle úvazku a specializace (**důkaz M**), tabulkou nápadu přepočteného dle úvazku (**důkaz N**) a přehledem počtu nevyřízených věcí, včetně tzv. nedodělků, v letech 2018 – 2020 (**důkaz R**).

[38] Na dotaz předsedy senátu, proč byl podán kárný návrh právě na Mgr. Jaroše, navrhovatel uvedl, že má více starších věcí („kostlivce ve skříni“), musí si umět zorganizovat práci tak, aby je neměl a aby se spisy v rozumných lhůtách pohybovaly. Kárně obviněný zopakoval, že v jeho případě již organizace práce není možná.

[39] Jako poslední byly provedeny důkazy stanoviskem odvolacích senátů Městského soudu v Praze k rozhodovací činnosti kárně obviněného (**důkaz P**) a opatřením předsedy soudu o činnosti Obvodního soudu pro Prahu 8 v nouzovém stavu vyhlášeném dne 12. 3. 2020 pod č. 69/2020 Sb. ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. 40 Spr 346/2020 (**důkaz V**).

[40] Předseda senátu následně konstatoval, že neprovede důkaz hodnocením soudce z 20. 12. 2007 (**důkaz C**), protože 13 let stará záležitost není pro toto řízení relevantní.

[41] S ohledem na množství důkazních návrhů, které vznesl kárně obviněný až na jednání, bylo jednání odročeno.

V. Další průběh řízení

[42] Kárný soud obdržel dne 12. 11. 2019 písemné vyjádření navrhovatele, který zopakoval, že k podání kárného návrhu jej vedl vysoký počet neskončených věcí kárně obviněného zatížených i opakovaně více než tříměsíční nečinností. Tato lhůta je v judikatuře opakovaně označována za hranici omluvitelné nečinnosti v civilních věcech. Kárný návrh byl výsledkem kontroly provedené k určitému dni, bylo možné do něj zařadit pouze průtahy zjištěné za posledních šest měsíců. Podíl věcí s průtahy se pohyboval v rozpětí 17 – 18 % spisů, není tudíž pravdivé tvrzení kárně obviněného, že šlo o necelá 2 %. Takhle vysoký podíl odůvodňuje podání kárného návrhu, zvláště poté, co místopředseda soudu kárně obviněného na průtahy opakovaně upozorňoval. Od 1. 10. 2019 se navíc počet průtahových řízení v senátu kárně obviněného zvyšoval. Navrhovatel odmítá, že by se vedení soudu vůči kárně obviněnému chovalo nestandardně či nerovně. Kárně obviněný vychází jen z nově napadlých věcí, pomíjí nutnost přidělování věcí po soudcích, kteří v průběhu let odešli bez náhrady s ohledem na změny počtu míst ze strany Ministerstva spravedlnosti. Přebírání věcí po kolezích považuje navrhovatel subjektivně za horší než nový nápad, kárně obviněný však tuto zkušenost nemá. Úprava přidělování věcí civilnímu místopředsedovi JUDr. Kubcovi i kárnému navrhovateli měla ostatním soudcům pomoci, kárně obviněný ji však paradoxně prezentuje jako zvýhodnění místopředsedy. Opatření v senátu 7 C bylo vynuceno kárným řízením vedeným proti předsedovi tohoto senátu, jemuž hrozilo odvolání z funkce soudce. V podobném duchu nabídl navrhovatel kárně obviněnému v souvislosti s podáním kárného návrhu možnost pozastavení nápadu. Kárně obviněný na tuto možnost přistoupil až po několikadenním váhání. Nyní má zastaven nápad a vyřizuje 50 % nápadu nových věcí týkajících se omezení svéprávnosti, což činí přibližně 230 relativně jednoduchých řízení ročně. Navrhovatel dále upozornil, že obdobný nápad jako senát kárně obviněného měl i senát 24 C, řízení v tomto senátu však nejsou zatížena tak závažnými průtahy jako v případě kárně obviněného. Navrhovatel odmítá, že by vedení soudu situaci s kárně obviněným neřešilo (v případě potřeby navrhně jako důkaz výslech bývalého předsedy Mgr. Lochmana). Kárně obviněný však reaguje stejně jako na ústním jednání, tvrdí, že určení zvladatelného nápadu je věcí vedení soudu, a žádá o sdělení, čemu se má věnovat dříve. Z pohledu kárného navrhovatele tím v podstatě přiznává, že není schopen zorganizovat svou práci tak, aby se obešla bez průtahů, což je to, v čemž navrhovatel shledává kárné provinění.

[43] Přílohou vyjádření navrhovatele bylo stanovisko soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 8.

[44] Kárně obviněný na stanovisko navrhovatele zareagoval podáním doručeným dne 23. 11. 2020, v němž uvedl, že stanovisko soudcovské rady potvrzuje jeho obhajobu a podporuje ji dalším argumentem, a sice odchodem řady soudců z Obvodního soudu pro Prahu 8 bez náhrady. Ohradil se však proti tvrzení soudcovské rady, že by za jeho problémy stála jeho přehnaná pečlivost. Pokud nebyli asistenti schopni plnit složitější úkoly, přiděloval jim jednodušší práci. Na podporu zaslání vyjádření soudcovské rady navrhl kárně obviněný jako důkazy

KK. stanoviska soudcovské rady ze dne 30. 4. 2014. (s přílohou ze dne 29. 4. 2014) a ze dne 18. 5. 2015

LL. pět úředních záznamů ze dne 14. 2. 2019

[45] Dále kárně obviněný uvedl, že navrhovatel nevysvětlil, proč v jeho případě nepostupoval stejně jako v případě JUDr. Kubce či senátů 7 C a 25 C. JUDr. Kubec měl při přebírání senátu zastaven nápad neobvykle dlouho. Tvrzení navrhovatele, že kárné

provinění spočívá v tom, že si není kárně obviněný schopen nastavit způsob práce, neodpovídá návrhu. Vyjádření navrhovatele potvrzuje, že správa soudu není schopna či ochotna reagovat na vzniklou situaci ani tím, že by sdělila pracovní priority. Navrhovatel by měl sdělit, co považuje za správný systém práce a v čem se od něj liší systém kárně obviněného. Kárně obviněný popřel, že by nikdy nepřebíral věci z jiných senátů, přičemž označil jako důkaz

MM. změnu č. 7 rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 8 pro rok 2015 ze dne 14. 5. 2015

[46] Kárně obviněný na závěr zopakoval, že na svou situaci začal upozorňovat nejpozději v roce 2017. Nelze tvrdit, že by se nyní vymlouval a snažil zpětně odůvodnit vznik průtahů. Navrhl provést důkaz

NN. e-mailovou komunikací mezi kárně obviněným a Mgr. Lochmanem z 20. 9. 2018 a z 3. – 11. 1. 2019

OO. e-mailem z 10. 10. 2018 s přílohou.

[47] Na žádost kárného soudu předložil navrhovatel

PP. informaci o počtu systemizovaných míst asistentů a vyšších soudních úředníků v prvním pololetí roku 2020 s připojením systemizovaných a skutečných stavů v letech 2017 – 2020.

[48] K této informaci kárný navrhovatel uvedl, že na Obvodním soudu pro Prahu 8 není dlouhodobě respektována systemizace obsazení pracovních míst vyšší soudní administrativy ve prospěch odborné podpory soudců zejména asistenty. Vedení soudu vychází ze systemizovaného počtu administrativních zaměstnanců, který po vynásobení stanoveným průměrným měsíčním příjmem takového zaměstnance poskytne výchozí údaj o dostupném objemu platových prostředků. Strukturu zaměstnanců ponechává Ministerstvo spravedlnosti na úvaze každého předsedy soudu. Setrvávající postup ministerstva při stanovení počtu zaměstnanců vede při prosazování týmového způsobu práce k vyššímu zatížení soudní kanceláře. V „klasickém“ modelu (4 zapisovatelé pro 4 soudce a jeden rejstříkový vedoucí pro 4 senáty) připadá na soudce a výstupy jeho práce s minimální podporou asistenta, justičního čekatele či VSÚ 1,25 administrativní pracovní síly, v modelu uplatňovaném na Obvodním soudu pro Prahu 8 připadají na jednoho administrativního zaměstnance výstupy práce jednoho soudce a ½ asistenta, případně VSÚ. Od roku 2007 je struktura zaměstnanců na Obvodním soudu pro Prahu 8 stanovována tak, aby existovaly soudní týmy, v principu tak, aby měl každý soudce jednu rejstříkovou vedoucí, vykonávající současně činnost zapisovatelky, a vedle ní alespoň půl asistenta. Tento záměr se nedaří vždy naplnit. Každý soudce má vždy jednu rejstříkovou vedoucí, ale někdy byl jeden asistent přidělený třem soudcům (alespoň v hlavních agendách T, C, P a Nc). Soudci pověřeni některými agendami asistenty v podobě absolventů právnických fakult nikdy k dispozici neměli, popřípadě je měli jen po část doby, nebo měli a mají jen VSÚ. Pokud je navrhovateli známo, tato výjimka se vůči kárně obviněnému nikdy neuplatnila, měl k dispozici vždy svou rejstříkovou vedoucí a asistenta, o kterého se dělil s dalším kolegou, znevýhodněn nebyl.

VI. Druhé ústní jednání

[49] Na úvod druhého ústního jednání předseda kárného senátu přednesl stručnou zprávu o průběhu prvního ústního jednání a dalším průběhu řízení. Kárně obviněnému byly krátkou cestou předány informace o počtu systemizovaných míst asistentů a vyšších soudních úředníků včetně průvodního odpisu navrhovatele a doklady o dovolených asistentky soudce Mgr. V. v létě 2019.

[50] Kárný senát provedl důkaz stanoviskem soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 8 k osobě kárně obviněného (**důkaz O**). Kárně obviněný k němu uvedl, že si nemyslí, že by byl přehnaně pečlivý. S prací asistentky nebyl spokojen, práci jí přiděloval, ale nikoli psaní rozsudků. Byla tedy vytěžována, ale ne tak, jak by si kárně obviněný představoval.

[51] Dále kárný senát provedl důkaz dovolenými asistentky soudce v období od 1. 7. 2019 do 30. 9. 2019, navržený kárně obviněným (**důkaz CC**) a důkaz korespondencí kárně obviněného s předchozím předsedou Obvodního soudu pro Prahu 8 JUDr. Vackem ze dne 3. 5. 2017 a 11. 5. 2017 (**důkaz GG**). Kárně obviněný doplnil, že dopis od JUDr. Vacka nijak nereaguje na informaci, že kárně obviněný situaci nezvládá.

[52] Nakonec byl proveden důkaz informací o počtu systemizovaných míst asistentů a vyšších soudních úředníků v letech 2017 – 2020 (**důkaz PP**).

[53] Předseda senátu se následně ptal navrhovatele na praxi získávání asistentů na Obvodním soudu pro Prahu 8. Navrhovatel uvedl, že by vedení soudu nikomu nebránilo obstarat si vlastního asistenta, ale v praxi to tak není. Asistenta vybere vedení soudu a následně jej *pro forma* jmenuje na návrh některého ze soudců, asistent následně pracuje pro více soudců. Následně navrhovatel potvrdil, že si kárně obviněný předem vyhrazoval, že by mu neměla být na plný úvazek přidělena právě Mgr. V. Je jmenována asistentkou jiného soudce, ale pracuje pro více soudců, je to zavedená praxe. Asistenti jsou soudcům přidělováni rozvrhem práce, k němuž se mohou soudci vyjádřit prostřednictvím soudcovské rady, o přidělení konkrétních asistentů se mohou soudci dohodnout, popřípadě jednat s vedením soudu.

[54] Kárně obviněný k tomu doplnil, že fakticky správa soudu se soudci nekonzultuje (nebo alespoň s kárně obviněným nikdy nekonzultovala), jestli vybraného asistenta přidělí, soudci nejsou ani u pohovorů suchazeči. Vedení soudu vybere asistenta, nechá soudcovskou radu schválit rozvrh práce, a pak zavolá soudce, aby přišel podepsat jmenování asistenta. Kárně obviněný kdysi odmítl takové jmenování podepsat, pak už s ním vedení soudu nic nekonzultovalo a bez jakékoli komunikace mu prostě nějakého asistenta přidělili. Sám kárně obviněný se nikdy nedomáhal toho, že si chce vybrat svého asistenta. Iniciativu, aby dostal jiného asistenta než Mgr. V., začal vyvíjet až po nějaké době, protože trvalo, než se kvalita asistentky prověřila. Na dotaz předsedy senátu kárně obviněný potvrdil, že Mgr. V. mu byla přidělena na výpomoc, ale nebyla formálně jeho asistentka.

[55] Navrhovatel k dotazu předsedy senátu uvedl, že i přes avizovaný projekt tzv. mini-týmů jsou stále sdílení asistenti mezi několika soudci, protože ministerstvo stále počítá obsazenost administrativy u soudu podle staré systemizace. Vedení soudu šetří na asistenty z různých zdrojů, především na správě soudu, ale nemůže na ně vyčlenit více, než aby byl jeden asistent pro dva soudce. Navrhovatel dále doplnil, že předpokládá, že při schvalování rozvrhu práce soudcovská rada komunikuje se soudci.

[56] Kárně obviněný uvedl, že považuje za systémovou chybu, že asistenti neberou své povolání jako trvalé, ale pouze jako přípravu pro výkon funkce soudce, což vede k velké fluktuaci asistentů. Navíc mají asistenti úlevy pro přípravu na justiční zkoušky, *de facto* se s nimi jedná jako s justičními čekateli.

[57] Kárný senát rozhodl, že neprovede důkazy navržené kárně obviněným na jednání 19. 10. 2020: **důkaz W** – rozvrhy práce na léta 2014 – 2020 včetně jejich změn (důkaz rozvrhy práce na roky 2018 a 2019 provedeny byly – důkaz I, provádět k důkazu starší rozvrhy práce je nadbytečné s ohledem na období žalovaných průtahů, příklady změn a přerozdělení spisů z let 2014 – 2016 nejsou pro věc podstatné), **důkaz X** – e-mailem kárného navrhovatele z 9. 9. 2020 k prokázání tvrzení o nerovném přístupu ke kárně obviněnému (dočasné zastavení nápadu místopředsedovi soudu, resp. nižší nápad místopředsedy soudu je standardním opatřením rozvrhu práce odůvodněným dalšími úkoly, které místopředseda soudu z povahy své funkce plní, nemůže tedy jít o důkaz nerovného přístupu ve srovnání s kárně obviněným soudcem, přidělení věcí s cizím prvkem místopředsedovi soudu od 1. 10. 2020 se zjevně míjí s obdobím vytýkaných průtahů), **důkaz Y** – výslech navrhovatele (trestní řád, přiměřeně aplikovaný v kárném řízení, nezná institut důkazu výsledkem účastníka řízení, jen výslech kárně obviněného, ale i kdyby kárný soud připustil výslech předsedy Obvodního soudu pro Prahu 8 jako svědka, je zřejmé, že tento návrh kárně obviněný učinil k prokázání toho, jak správa soudu reagovala na jeho stížnosti, návrh se tedy vztahoval k období, kdy Mgr. M. S. nebyl předsedou Obvodního soudu pro Prahu 8 a jeho výslech by nemohl nic objasnit), **důkaz Z** – výtky udělené jiným soudcům (kárně obviněný svůj návrh nespecifikoval, bez toho však není udělení výtek jiným soudcům relevantní pro posouzení individuální kárné odpovědnosti kárně obviněného soudce), **důkaz BB** – výslech svědka JUDr. Kubce, místopředsedy Obvodního soudu pro Prahu 8, a soudců, kteří byli na poradě po nástupu JUDr. Kubce do uvedené funkce (kárně obviněný tento důkazní návrh vznesl podmíněně ve vztahu k e-mailům, které mu dr. Kubec posílal s upozorněními na možné průtahy, kárný navrhovatel je nepopíral, resp. tyto skutečnosti nejsou sporné a byly prokázány provedením důkazu oněmi e-maily), **důkaz DD** – údaje z ISAS o počtu napadlých věcí v letech 2006 – 2020 (ve vztahu k období namítaných průtahů byl proveden důkaz K, údaje o starším nápadu jdoucí až 14 let před zahájením řízení jsou pro věc irelevantní), **důkaz EE** k čerpání dovolené kárně obviněného v srpnu a září 2018 v souvislosti s pozastavením nápadu (každý soudce má stejný fond dovolené, konkrétní termíny čerpání dovolené nejsou vzhledem k nastavení tzv. referenčních dob pro hodnocení kárně relevantní nečinnosti v řádu několika měsíců podstatné, i zastavení nápadu má stejný význam pro stav senátu bez ohledu na to, čerpá-li soudce souběžně dovolenou či nikoliv), **důkaz FF** – dopisy soudců z let 2008 a 2009 poukazující na nadměrné množství přidělované práce (vzhledem k dataci dopisů nemohou být pro věc relevantní), **důkaz HH** – e-mailová korespondence mezi kárně obviněným a funkcionáři soudu ze dne 30. 4. 2019, 2. 5. 2019 a 7. 5. 2019 k přidělení asistentky Mgr. V. na 100 % ke kárně obviněnému soudci (nadbytečné důkazy, plný úvazek asistentky v senátu kárně obviněného soudce od 1. 7. 2019 do 30. 9. 2019 je nesporně prokázán, e-mailová komunikace ke svolání rady nemá žádnou vypovídací hodnotu), **důkaz II** – zvukovým záznamem ze schůzky kárně obviněného s vedením Obvodního soudu pro Prahu 8 dne 9. 5. 2019 (kárně obviněný jej nepředložil a při jednání nakonec vzal tento důkazní návrh zpět), **důkaz JJ** – další spisy uvedené v upozorňovacích e-mailech od místopředsedy, v nichž soudce úkony učinil (to, že v nich činil úkony a nedošlo v nich k průtahům je nesporné již z toho důvodu, že tyto spisy nebyly předmětem kárného

návrhu, a to, že ve vytýkaném období soudce s některými spisy pracoval, nemá vypovídací vztah ke spisům, v nichž zůstal nečinný).

[58] Kárný soud neprovedl ani důkazy navržené kárně obviněným v písemném vyjádření z 23. 11. 2020, neboť jde o důkazní návrhy dílem časově nerelevantní k projednávané věci (**důkazy KK, LL, MM** – stanoviska soudcovské rady ze dne 30. 4. 2014, 18. 5. 2015 a pět úředních záznamů ze dne 14. 2. 2019, které obsahují jen sdělení o tom, že e-mailová korespondence související se změnami rozvrhů práce v letech 2014, 2015 a 2016 již byla smazána, a změna č. 7 rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 8 pro rok 2015), dílem redundantní, opakující již mnohokrát vyřčené, popř. v řízení již prokázané (**důkaz NN** – e-mailová korespondence mezi kárně obviněným a místopředsedou Obvodního soudu pro Prahu 8 Mgr. Lochmannem z 20. 9. 2018, 26. 9. 2018, 3. 1. 2019 a 11. 1. 2019, obsahující stížnosti Mgr. Jaroše na množství práce, **důkaz OO** – sdělení kárně obviněného z 10. 10. 2018 s přílohou – zprávou o stavu řízení ve spisech, bez konkretizace relevance k předmětu nynějšího řízení).

[59] V rámci závěrečné řeči navrhovatel především odkázal na svá písemná podání. Uvedl, že je mu líto, že s kárně obviněným musí být vedeno kárné řízení, avšak po nástupu navrhovatele do funkce předsedy Obvodního soudu pro Prahu 8 se počet věcí kárně obviněného bez úkonu postupně zvyšoval a tento počet odůvodňoval podání kárného návrhu. Dle názoru navrhovatele je i rychlost řízení kritériem hodnocení práce soudce, se kterým je třeba se vypořádat. Ani vyšší nápad v posledních letech není z pohledu navrhovatele omluvou pro tak dlouhé průtahy. Podání kárného návrhu bylo motivováno snahou vymezit mantinely, v nichž by se činnost soudce měla pohybovat i ve vztahu k rychlosti vyřizování a „otáčení“ spisů. Navrhovatel zopakoval, že by viděl prostor k dohodě o vině a kárném opatření. Oproti původnímu návrhu zmírnil navrhované kárné opatření na snížení platu o 10 % na 6 měsíců, což považuje i vzhledem k rodinné situaci kárně obviněného za dostačující.

[60] Kárně obviněný ve své závěrečné řeči z větší části zopakoval to, co v rámci svého vyjádření přednesl na prvním ústním jednání. Necítí se vinen. Navrhovatel mu neřekl, v čem subjektivně udělal chybu, čím naplnil subjektivní stránku kárného provinění. Zavinění nelze zpětně konstruovat bez podložení konkrétními fakty. Státní správa soudu měla na stav senátu kárně obviněného reagovat, bez ohledu na jeho příčiny. Nestanovila však priority. Kárně obviněný musel volit, něco dělat prioritně a něco nechat být. Kárně obviněný zopakoval, že se k němu státní správa soudu chovala nerovným způsobem, což chtěl prokázat důkazy, které kárný soud neprovedl. Řadě soudců byl pozastaven nápad či odebrány věci, kárně obviněnému nepomohli, jen mu dali do ruky kárný návrh. Navrhovatel nezdůvodnil, proč v případě kárně obviněného nepostupoval stejně jako u ostatních kolegů. Kárně obviněný opět popřel, že by byl laxní či nekoncentrovaný. Navrhovatel kritizuje systém práce kárně obviněného, ale vlastně ho nezná, nikdy se na něj neptal, nikdo kárně obviněnému neřekl, jaký je správný systém práce. Kárně obviněný zopakoval, že odpovědnost za kárné provinění musí být vyvozena z konkrétních skutkových okolností, které v této věci nebyly prokázány. Kárně obviněný svou situaci přirovnal k tomu, kdy zaměstnanec informuje svého zaměstnavatele, že nestíhá, zaměstnavatel to roky ignoruje a následně trestá, byť připustil, že tento přírůstek lze na postavení soudce použít pouze obrazně. Ohledně závěrečného návrhu odkázal na své písemné vyjádření.

VII. Hodnocení kárného soudu

VIIa. Pojetí skutku

[61] Pokud jde o pojetí skutku ve věcech, v nichž jsou kárně obviněnému vytýkány průtahy v řízení, kárný senát svůj právní názor komplexně vyjevil v rozhodnutí č. j. 11 Kss 7/2018-207 z 21. 1. 2019, věc *Maxa III*, na které v podrobnostech odkazuje. Ve stručnosti, naplnění skutkové podstaty kárného provinění kárný senát spatřuje v zaviněné nečinnosti soudce v určitém období – bez ohledu na to, kolika řízení (věci) se týká. Počet řízení zatížených průtahy představuje pouze okolnost, kterou kárný senát vezme v úvahu při ukládání kárného opatření. Při takovém pojetí skutku je imanentní součástí popisu vytýkaného skutku, jímž je kárný senát vázán, vymezení počátku a konce doby vytýkané nečinnosti. Jedním z důsledků tohoto pojetí skutku je skutečnost, že v případě, kdy kárný soud neshledá v určité věci vytýkané průtahy, nerozhodne v daném rozsahu o zproštění kárného obvinění, nýbrž tuto věc pouze nezahrne do výroku rozhodnutí. (viz odstavce [42] – [57] rozhodnutí ve věci *Maxa III*, včetně tam citované prejudikatury).

[62] V nyní posuzované věci to konkrétně znamená, že návrhem na zahájení kárného řízení navrhovatel vymezil skutek v návrhu uvedenými obdobími nečinnosti soudce, k nimž mělo dojít ve vyjmenovaných 63 věcech. Navrhovatel sice nevymezil souhrnně hranice žalovaného období nečinnosti ve formalizovaném petitu, tuto formální vadu návrhu však lze překlenout výkladem s přihlédnutím k obsahu návrhu. Z něj vyplývá, že navrhovatel v návrhu vymezil žalovaný skutek obdobími od 29. 6. 2018 (toto datum vyplývá z tvrzení k věci č. 23) do 7. 7. 2020 (toto datum vyplývá z tvrzení k věcem č. 3 a 14, v nichž vymezil průtahy slovy „[nečinnost] *trvá*“, popř. „*trvá do současnosti*“ nebo „[průtahy] *trvají dál*“, což nutno vztáhnout k datu sepsání návrhu, resp. zahájení kárného řízení, tj. k datu 7. 7. 2020); podobně k věci kárný senát přistoupil i v rozhodnutí ve věci *Maxa III*.

[63] Nutno také konstatovat, že soud je ohledně vymezení skutku vázán návrhem (*a contrario* k § 9 odst. 2 větě poslední kárného zákona, podle níž kárný soud není vázán návrhem, pokud jde o kárné opatření). Není tudíž možné k tíži kárně obviněného soudce činit takové změny, které by zhoršily jeho postavení před kárným soudem oproti samotnému návrhu. Proto tam, kde navrhovatel uvedl v návrhu dobu nečinnosti, resp. průtahů kratší, než vyplývalo z předmětného spisu (nešlo-li o zjevný překlep), řídil se kárný senát při formulaci výroku svého rozhodnutí rozmezím uvedeným v návrhu (viz např. věci č. 4 a 6).

VIIb. Lhůta pro podání návrhu

[64] Dle § 9 kárného zákona musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu; nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění. Pokud jde o subjektivní lhůtu, podle kárné judikatury je její počátek vázán na okamžik, kdy se skutečnosti indikující existenci kárného provinění dostaly do sféry kárného navrhovatele.

[65] V tomto kárném řízení navrhovatel neučinil ani v jednom případě předmětem návrhu nečinnost, jejíž počátek by ležel za hranicí tří let od podání kárného návrhu. Tříletá objektivní lhůta tak ve všech případech byla zachována.

[66] Pokud jde o šestiměsíční lhůtu subjektivní, nutno předeslat, že kárně obviněný, na výslovný dotaz předsedy senátu při ústním jednání, žádnou konkrétní námitku v tomto směru nevznnesl, resp. uvedl, že jinými e-maily, než které byly provedeny k důkazu (důkazy J a S), na možné průtahy v jednotlivých věcech upozorněn nebyl. Naopak kárný navrhovatel sám v řadě případů uvádí, že v některých případech se soudce opakovaných průtahů dopustil v minulosti, tyto průtahy však – zřejmě s vědomím prekluze – předmětem kárného návrhu neučinil; kárný soud se jimi proto ani nezabýval. V některých případech kárný soud (ve prospěch kárně obviněného) sám zjistil, že na průtahy, jejichž počátek podle navrhovatele nastal v době starší než 6 měsíců před podáním návrhu (tj. před dnem 7. 1. 2020), byl soudce upozorněn dříve, z čehož nutno dovodit, že se tak navrhovatel o možných průtazích dozvěděl již tehdy, takže pro období nečinnosti před upozorněním je nutno považovat šestiměsíční subjektivní lhůtu dle § 9 odst. 1 kárného zákona za uplynulou.

[67] To platí i v případě, že upozornění na pravděpodobné průtahy vzešlo od místopředsedy soudu. Jak kárný soud konstatoval v rozhodnutí ve věci *Maxa III* (viz odstavce [64] – [66]), nazírá na vedení soudu jako na jeden celek a vychází pro účely posouzení běhu subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu z předpokladu, že co je známo některému z místopředsedů, je (resp. má být) známo též předsedovi soudu. Pokud se tedy místopředseda soudu k určitému okamžiku prokazatelně seznámí s indiciemi svědčícími o spáchání kárného provinění, lze mít za to, že se tyto indicie ve stejnou dobu dostaly do sféry předsedy soudu jakožto kárného navrhovatele.

[68] Navrhovatel v návrhu vymezil žalovaný skutek obdobím od 29. 6. 2018 do 7. 7. 2020 (viz výše odstavec [62]). Jak bude uvedeno níže, v části návrhem vymezeného období od 29. 6. 2018 do 30. 8. 2018 kárný soud nemohl shledat kárně relevantní průtahy, neboť ve vztahu k tomuto období ve věci č. 23 byl návrh podán opožděně (po uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty k podání návrhu podle § 9 odst. 1 kárného zákona). Proto kárný soud musel v tomto rozsahu řízení zastavit (výrok I).

[69] Podrobná zjištění k otázce subjektivní lhůty k podání návrhu jsou uvedena u jednotlivých věcí níže v části VIIe. Zjištění v jednotlivých průtahových spisech.

VIIc. Skutková zjištění

[70] Ministr spravedlnosti kárně obviněného přidělil k výkonu soudcovské funkce k Obvodnímu soudu pro Prahu 8 k 28. 11. 2003. Byl jmenován předsedou senátu (důkaz B).

[71] Z osobního spisu soudce (důkaz B a D) kárný senát zjistil opakované uložení výtek kárně obviněnému podle § 88a zákona o soudech a soudcích. První výtka mu byla udělena v roce 2009 za zjištěnou nečinnost delší šesti měsíců v osmi spisech starších tří let. Výtka z roku 2012 se týkala nečinnosti ve dvou věcech (v délce 10 měsíců a 17 měsíců). V roce 2018 byla kárně obviněnému udělena výtka kvůli průtahům delším jednoho roku (s jednou výjimkou) v 7 věcech starších tří let. Výtka obsahovala upozornění na potřebu

provádět v přiměřených lhůtách úkony i ve všech dalších spisech starších tří let, lhůtu k odstranění průtahů a informaci o riziku zahájení kárného řízení pro případ neodstranění průtahů nebo vzniku dalších průtahů v řízení.

[72] Z důkazu GG se podává, že kárně obviněný se již dne 3. 5. 2017 obrátil na tehdejšího předsedu Obvodního soudu pro Prahu 8 JUDr. Michala Vacka s žádostí o nápravu stavu nerovnoměrného zatížení soudců s tím, že bez zjevného opodstatnění napadá určitým senátům méně věcí než jiným, navíc věci typově méně složitých, zatímco složitější věci se koncentrují jen u malého počtu nespecializovaných senátů. Důsledky specializace na pojišťovací věci, věci Dopravního podniku hlavního města Prahy a České televize a na některé věci rodinného práva označil za negativní. JUDr. Michal Vacek odpověděl, že specializace na pojistné věci je dorovnáována obecným nápadem s tím, že věci pojistné jsou typově složitější, senát se specializací ve věcech rodinného práva má vyšší nápad než civilní senáty bez specializace, nadto rozhoduje část opatrovnické agendy. Konstatoval, že v roce 2016 byl průměrný nápad u kárně obviněného soudce 32,1 věcí za měsíc, což bylo více, než uvádí metodika Ministerstva spravedlnosti (29,1 věcí v senátu se 100% nápadem), nicméně toto zatížení označil za zcela přiměřené.

[73] S udělením výtky v říjnu 2018 soudce nesouhlasil (důkaz B a E). Vyjádřil přesvědčení, že průtahy nezavinil. Nesouhlasil s tím, že by byl nečinný. Poukázal na enormní pracovní zatížení. Podle něj je způsobeno nesprávně stanoveným rozvrhem práce (po dobu několika let), v jehož důsledku mu napadlo a napadá zvýšené množství složitých věcí. Namítl také nerovný přístup k soudcům v podobě úmyslného přidělování méně složitých věcí některým senátům, účelového odebrání běžících věcí i bez změny rozvrhu práce, nebo pozastavování nápadu nových věcí, což se u něj za 15 let stalo jen na jeden měsíc (srpen 2018). Tvrdil také neefektivní výkon státní správy soudu.

[74] Předseda soudu v odpovědi z 29. 10. 2018 (důkaz B a G) poukázal na nápad od ledna do září 2018 (v průměru 25 věcí s výjimkou července – 32 věcí) a na zastavení nápadu v měsíci srpnu. Dodal, že soudce má 100% obecný nápad bez věcí, které jsou předmětem specializací. K žádosti o doporučení, jak situaci zvládnout, odkázal na § 29 odst. 1 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, podle kterého je soudci plat stanoven s přihlédnutím k případné práci přesčas.

[75] Dopisem ze dne 25. 10. 2018 (důkaz F) soudce požádal předsedu Městského soudu v Praze o přezkoumání postupu státní správy Obvodního soudu pro Prahu 8 při řešení situace v jeho senátu před udělením výtky a o přezkoumání postupu při přidělování práce (při tvorbě a změnách rozvrhu práce a přerozdělování věcí bez změny rozvrhu práce). Namítl, že vedení obvodního soudu, jež žádal o řešení neutěšeného stavu svého senátu v důsledku nezvladatelného množství práce, namísto přijetí vhodných opatření připisuje průtahy v řízeních pouze jemu. Rovněž vyjádřil přesvědčení, že vyšší zatížení soudců s obecným nápadem způsobilo zavedení specializace tzv. pojišťovacích věcí (rozvrhem od 1. 1. 2015). Soudcům s „obecným nápadem“ se tak zvýšil celkový nápad (o to, oč se snížil soudcům specializovaným na „pojišťovací věci“), přestaly jim napadat jednodušší věci (jež začaly napadat senátům specializovaným na „pojišťovací věci“) a začaly jim naopak ve zvýšené míře napadat složitější věci (jež přestaly napadat senátům specializovaným na „pojišťovací věci“), například případy újmy na zdraví. Počet soudců s obecným nápadem se přitom podstatně snížil. Dopad popsané změny rozvrhu práce podle kárně obviněného

umocnil mimořádně vysoký nápad nových věcí v roce 2014, nápad složitějších věcí, jež před 1. 1. 2014 patřily do věcné příslušnosti krajských soudů, a nápad věcí posuzovaných podle nového občanského zákoníku.

[76] Ze zprávy o výsledku kontroly ze dne 12. 2. 2019 provedené Městským soudem v Praze (důkaz G) plyne, že v březnu 2016 bylo 49 věcí z roku 2014 ze senátu 7 C přiděleno do nově zřízeného senátu 8 C v rozporu s tehdy platným rozvrhem práce. V roce 2018 pak bylo ve čtyřech případech odůvodněně přerozděleno větší množství spisů podle změn rozvrhu práce (stáž u nadřízeného soudu, návrat z rodičovské dovolené, jmenování soudkyně). Podle závěrů prověrky byl soud dostatečně personálně obsazen soudci (116 % až 136 % na stanovené počty).

[77] Na podání kárně obviněného z 25. 10. 2018 (důkaz F) odpověděl z pověření předsedy místopředseda Městského soudu v Praze dopisem z 8. 3. 2019 (důkaz H). Uznal výše popsané pochybení při přerozdělení spisů v roce 2016 s tím, že se však netýká působení kárně obviněného u soudu a vytknutých průtahů. Z výsledků kontroly dovodil, že zatížení kárně obviněného věcmi napadlým v posledních pěti letech odpovídá zatížení jiných soudců. Kárně obviněný dostával stejný počet věcí jako jiní soudci řešící stejný typ agendy (obecný civil) ve stejném procentním rozsahu vyjádřeném v rozvrhu práce (100 %) a srovnatelný počet věcí jako jeho kolegové řešící věci specializované. Nebylo zjištěno porušení pravidla přidělování věcí tak, aby pracovní vytížení jednotlivých soudních oddělení bylo, pokud je to možné, stejné. Kárně obviněnému podle sdělení místopředsedy soudu za posledních pět let napadlo celkem 1 942 věcí, což představuje průměrně na rok 388,4 věci a na měsíc průměrně 32,3 věci obecného civilního nápadu bez specializací. Počet věcí přitom klesal: v roce 2016 soudci napadlo 385 věcí, v roce 2017 320 věcí a v roce 2018 273 věci.

[78] Z vyjádření soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 8 (důkaz O) vyplývá, že kárně obviněný od počátku přistupoval a nadále přistupuje k práci soudce velmi zodpovědně a pečlivě, nikdy neupřednostňoval kvantitu nad kvalitou. Pracuje rozhodně více než osm hodin denně. Problémy v senátu kárně obviněného začaly v době, kdy z Obvodního soudu pro Prahu 8 odešlo několik civilních soudců bez náhrady. Situace na civilním úseku se stávala kritickou. Soudcovská rada na tento nepříznivý stav vedení soudu opakovaně upozorňovala. V této době vytvořilo vedení soudu další specializace na pojistné plnění za škody na majetku, která byla rozdělena mezi tři soudce, další soudce byl bez bližšího zdůvodnění vyčleněn pro jednoduchou agendu rozvodů. V obecné agendě zůstala složitá agenda škody na zdraví. Jinému soudci se stejnými problémy, které má nyní kárně obviněný, byl opakovaně zastavován nápad a jeho spisy byly přerozdělovány jiným kolegům. Další soudkyni byla umožněna práce na částečný úvazek. Nejtěžší spory se tak rozdělovaly mezi málo civilních nesespecializovaných soudců, jejichž senáty se zaplnily spory vyžadujícími obsáhlé dokazování, jejichž vyřízení trvalo několik let, a to nikoli z důvodů na straně soudu. Dodnes jde o senáty s nejvyšším počtem neskončených věcí, a to přesto, že popsané specializace byly zrušeny od dubna 2019. S nerovnoměrným nápadem se soudci vypořádávali jen prací přesčas a o víkendech, čehož nebyl kárně obviněný vždy schopen, neboť má čtyři malé děti. O dalších problémech kárně obviněného nemá soudcovská rada informace. Mohla je zapříčinit až přehnaná pečlivost kárně obviněného či nedostatečné využívání přiděleného asistenta. Všechny soudce samozřejmě omezuje, že se musejí o asistenty dělit a vyšší soudní úředníky nemají k dispozici vůbec, a to přes sliby ze strany Ministerstva spravedlnosti, že bude mít každý soudce k dispozici vlastní

tým. Asistenti, kteří získají zkušenosti, navíc z důvodu špatného finančního ohodnocení z justice odcházejí a na jejich místo nastupují noví, ne zcela zkušení.

[79] K otázce tvrzeného vadného nastavení specializací u Obvodního soudu pro Prahu 8 kárný soud souhrnně uvádí, že nezjistil nic, co by svědčilo o svévoli nebo zjevné či výrazné nerozumnosti či nevhodnosti druhů a množství specializací v posledních letech. To neznamená, že jde o systém neměnný; v závislosti na získaných zkušenostech lze specializace vyhodnocovat a přehodnotit (jak se také stalo v roce 2019). Specializace sama o sobě přináší pozitiva, neboť umožňuje získat zkušenost v určité agendě a efektivně ji uplatnit na řešení typově obdobných věcí, současně je však organizačně náročná, neboť do budoucna lze počty věcí v určité specializované agendě jen odhadovat a současně je třeba zavést mechanismy na vyrovnávání zátěže mezi soudci (koeficienty dorovnávání nápadu apod.). Ideálu rovnoměrného rozvržení práce v takovém systému se lze v takovém systému pouze přibližovat, nikdy ho nebude zcela dosaženo. Kárný soud se proto nehodlá pouštět do diskusí o tom, která ze specializací oproti obecné agendě je více či méně náročná, diskusí, která je *evergreenem* podání kárně obviněného soudce v tomto kárném řízení i v podáních, jež v minulosti adresoval správě justice. Takové debaty jsou ostatně *folklorem* u každého soudu, u něhož je specializace uplatňována, a lze jim efektivně předejít pouze modelem univerzálních soudců, jimž budou napadat věci v kolečku mechanicky jedna po druhé bez ohledu na věcný obsah; i takový systém má však celou řadu jiných úskalí.

[80] Kárný soud v rámci řízení vyžádal od odvolacích senátů hodnocení rozhodovací činnosti kárně obviněného soudce. Místopředseda Městského soudu v Praze shrnul v dopise z 13. 8. 2020 vyjádření 11 předsedů odvolacích senátů k rozhodovací činnosti kárně obviněného a jím vedeným řízením (důkaz P). Upozornil, že neexistují specializované senáty pro jednotlivé obvodní soudy, proto se senáty s prací stejných soudců setkávají jen náhodně a zřídka. Předsedové senátů hodnotili rozhodnutí kárně obviněného vesměs zdrženlivě (kvůli malému počtu případů) jako průměrná bez výrazných procesních vad. Jeden ze senátů si povšiml rizika průtahů. Pouze jeden ze senátů, který se zabýval čtyřmi rozhodnutími kárně obviněného, označil jejich kvalitu za podprůměrnou (nedostatečné odůvodnění, nesprávná skutkové zjištění). Dva ze senátů sdělily, že rozhodovací činnost kárně obviněného neznají.

[81] Z předložených e-mailových zpráv místopředsedy soudu (důkaz J) vyplynulo, že kárně obviněný obdržel počínaje 8. 12. 2019 pětkrát seznam spisů, jež se jevily jako průtahové (bez úkonu po dobu minimálně 90 dnů bez ohledu na stáří věci) s výzvou, aby případné nedostatky co nejdříve odstranil. Upozornění z 8. 12. 2019 se dotklo 9 spisů (mimo jiné č. 2, 8, 16, 23 a 30), ze 7. 1. 2020 25 spisů (z toho 13 z roku 2019, mimo jiné č. 2, 4, 6, 8, 12, 15, 16, 17, 21, 23, 32, 33, 35, 37, 45 a 55), z 3. 2. 2020 35 spisů (z toho 21 z roku 2019, mimo jiné č. 2, 3, 4, 6, 10, 12, 14, 15, 18, 20, 25, 29, 41, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 53 a 57), z 2. 3. 2020 24 spisů (z toho 12 z roku 2019, mimo jiné č. 1, 2, 3, 7, 10, 13, 15, 19, 22, 24, 26, 34, 39, 40, 44, 52, 54, 56, 58, 59, 60, 61 a 62), z 2. 4. 2020 17 spisů (z toho 1 z roku 2019, mimo jiné č. 1, 2, 3, 7, 13, 15, 19 a 26). E-mailem z 22. 4. 2020 místopředseda soudu kárně obviněného bez uvedení konkrétních spisů upozornil, že některé ze spisů z předešlého seznamu zůstaly bez úkonu.

[82] Na dlouhodobější průtahy ve vybraných věcech místopředseda soudu kárně obviněného upozornil dalšími e-maily (důkaz S). Upozornění z 6. 4. 2020 se týkalo věcí č. 2 a 15 (v tu chvíli bez úkonu déle než půl roku). E-maily ze dne 7. 5., 11. 5. a 27. 5. 2020

opakovaně upozorňovaly na průtahy ve věcech č. 3, 13 a 26 (v okamžiku posledního e-mailu byly věci bez úkonu déle než půl roku). Upozornění z 19. 5. 2020 se týkalo sledované věci č. 14.

[83] Vliv upozornění na průtahy z 8. 12. 2019 na běh šestiměsíční subjektivní lhůty k podání kárného návrhu, jež vedlo k zastavení řízení o části vytýkaného skutku (výrok I), kárný soud podrobně vyhodnotil v části VIIe. Zjištění v jednotlivých průtahových spisech.

[84] Také prostřednictvím vyžádaných stížností na průtahy a odpovědí na ně (důkaz T) kárný soud ověřoval zachování šestiměsíční lhůty k podání kárného návrhu (podrobnosti v části VIIe. Zjištění v jednotlivých průtahových spisech, konkrétně u věci č. 13 a 14).

[85] Z navrhovatelem předložených tabulek nápadu věcí podle senátů za leden 2015 až červen 2020 (důkaz L) plyne, že do senátu kárně obviněného v roce 2015 napadly 483 věci, v roce 2016 395 věcí, v roce 2017 331 věc, v roce 2018 276 věcí, v roce 2019 306 věcí a za prvních šest měsíců roku 2020 132 věci. Tento nápad je srovnatelný s nápadem ostatních nespecializovaných senátů (důkaz L, M a N).

[86] Z výstupů ISAS za roky 2014 – 2019 (důkaz K) vyplynuly následující údaje k počtům věcí (k 31. 12.) vztaženým přímo k osobě soudce:

rok	2014	2015	2016	2017	2018	2019
počet napadlých věcí	509	479	386	322	274	302
počet vyřízených věcí	540	552	536	370	317	338
počet nevyřízených věcí	376	399	351	357	336	326
počet pravomocně neskončených věcí	571	578	474	447	440	419

[87] Rozdíly v nápadu podle senátů (důkaz L) a na osobu soudce (důkaz K) jsou podle průvodního vyjádření navrhovatele způsobeny tím, že tabulky nápadů podle senátů zohledňují pouze čísla soudních oddělení (senátů), nikoliv osobu soudce. Ne každou věc napadlou do senátu 27 C musel nutně vyřizovat kárně obviněný, například v důsledku vyloučení z projednávání. Naopak mohl vyřizovat obdobné věci senátu, k němuž je rozvrhem práce určen jako první zastupující soudce. Stejně tak po zrušení soudního oddělení se věci rozdělí mezi zbylé soudce, ale jejich původní značky zůstávají nedotčeny. Stanou se součástí nápadu nových věcí daného soudce za daný rok, avšak pouze tehdy, jedná-li se o věc napadlou ve stejném kalendářním roce, v němž došlo k jejímu přidělení soudci. Přidělená věc se stane součástí nápadu kárně obviněného za daný rok, nikoliv již součástí nápadu senátu 27 C. Věci napadlé v letech předešlých a soudci popsaným způsobem přidělené neovlivní jeho nápad nových věcí v daném roce, ale vedou ke zvýšení počtu neskončených věcí. Rozdíly by měly být v řádu jednotek spisů.

[88] Z přehledu počtu nevyřízených věcí v letech 2018 – 2020 po jednotlivých čtvrtletích (důkaz R) kárný soud zjistil, že v roce 2018 se snížil počet nevyřízených věcí senátu 27 C z 353 na 334, počet nevyřízených věcí starších tří let se prakticky nezměnil (ve 4. čtvrtletí 32 věcí starých 3 – 5 let, 13 věcí 5 – 7 let a 3 věci starší 7 let). V roce 2019 počet nevyřízených věcí z 289 v 1. čtvrtletí (podstatné snížení od 4. čtvrtletí 2018) stoupl na 326 věcí ve 4. čtvrtletí a mírně vzrostl i počet nevyřízených starších věcí. Situace se dále zhoršovala v roce 2020 z 327 nevyřízených věcí v 1. čtvrtletí na 368 věcí ve 3. čtvrtletí (40

věcí starých 3 – 5 let, 17 věcí 5 – 7 let a 10 věcí starších 7 let). Senát 27 C měl sice v prvním čtvrtletí roku 2018 celkově více nevyřízených věcí než ostatní nespécializované senáty, již počátkem roku 2020 se však několik takových senátů počtem nevyřízených věcí přiblížilo situaci senátu kárně obviněného (C 24, C 28) a jeden ho prakticky předstihl (C 23).

[89] Navrhovatel nezpochybnil celkovou výkonnost soudce. Počty vyřízených věcí podle jeho sdělení odpovídají výkonům ostatních soudců a velikosti senátu. Ačkoliv tyto počty postupně klesaly, přesahovaly počet nově přidělených věcí. Podle výpisu z ISAS o počtech vyřízených věcí v letech 2014 – 2019 (důkaz K) soudce vyřídil měsíčně v průměru 45 věcí v roce 2014, 46 věcí v roce 2015, 44,5 věcí v roce 2016, téměř 31 věcí v roce 2017, v roce 2018 pak 26,5 věcí a v roce 2019 vyřídil měsíčně 28 věcí. Navrhovatel netvrdil nic, co by nasvědčovalo tomu, že by kárně obviněný soudce svých standardních výkonů dosahoval jinak, například rozhodováním (slangově „vyzobáváním“) pouze jednodušších věcí, a kárný soud není do té míry inkviziční, aby takové okolnosti zjišťoval nad rámec návrhu.

[90] Z rozvrhů práce na rok 2018 a 2019 a jejich změn (důkaz I) kárný soud ověřil, že senát 27 C s obecným nápadem v rozsahu 100 % měl k dispozici asistenta nebo asistentku soudce (případně krátce vyšší soudní úřednici) společně s dalším senátem. Od 1. 1. 2018 byl v senátu 27 C s obecným nápadem v rozsahu 100 % zařazen asistent soudce Mgr. O. Z. Změnou rozvrhu práce na rok 2018 č. 8 byl senátu 27 C zastaven nápad od 1. 8. do 31. 8. 2018. Změnou č. 9 byl od 1. 9. 2018 ze senátu vypuštěn dosavadní asistent soudce a byl do něj zařazen jiný od 1. do 30. 9. 2018 (Mgr. P. B.). Změnou č. 10 byl od 1. 10. 2018 dosavadní asistent soudce ze senátu vypuštěn a do senátu 6 C a 27 C byla zařazena vyšší soudní úřednice Mgr. A. P. Podle rozvrhu práce na rok 2019 byla od 1. 1. 2019 v senátu 27 C a 6 C asistentkou soudce Mgr. A. P., po změně č. 2 pak od 1. 3. 2019 Mgr. K. V. Změnou rozvrhu práce na rok 2019 č. 8 byla dosavadní asistentka soudce přidělena výlučně k senátu 27 C, a to na tři měsíce – od 1. 7. do 30. 9. 2019. Změnou č. 11 byla tato asistentka soudce kromě senátu 27 C zařazena současně do senátu 16 C.

[91] Z důkazu CC kárný soud zjistil, že v období od 1. 7. 2019 do 30. 9. 2019, kdy bylo přidělení asistentky Mgr. K. V. v senátu 27 C kárně obviněného soudce navýšeno z 50 % na 100 % (jak plyne z důkazu I a nesporných tvrzení stran), čerpala Mgr. K. V. celkem 18 dnů dovolené (tj. necelou jednu třetinu fondu pracovní doby za uvedené období). Podle tvrzení kárného navrhovatele jinak byla po zbytek uvedené doby v zaměstnání přítomna.

[92] Pokud jde o personální zabezpečení činnosti Obvodního soudu pro Prahu 8, kárný soud nezjistil, že by Obvodní soud pro Prahu 8 trpěl dlouhodobým nedostatkem soudců; správa soudů stav hodnotila spíše opačně (viz výše důkaz G – zpráva o výsledku kontroly z 12. 2. 2019) a v kárném řízení takové tvrzení nezaznělo, s výjimkou obecných náznaků ze stížností kárně obviněného soudce a povšechného tvrzení ve vyjádření soudcovské rady. Pokud však jde o podporu soudního rozhodování zajištěním pomocného odborného aparátu, dospěl kárný soud k závěru, že v tomto ohledu nelze nevidět jisté deficity, jež se mohly negativně projevit na neutěšeném stavu agendy kárně obviněného soudce.

[93] Kárný soud především souhlasí v obecné rovině s kárně obviněným, že časté změny v osobách asistentů soudců, na které má soudce prakticky jen malý vliv (viz zjištění z rozvrhu práce – důkaz I), stejně jako jejich „sdílení“ mezi více soudci není žádoucí. Kárný soud plně sdílí názor autora komentáře k § 36a zákona o soudech a soudcích, podle něhož

„by [asistent] měl být pravou rukou svého soudce a že pro dobré fungování takového vztahu je nezbytně nutný vztah vzájemné důvěry, [proto] by mělo být pravidlem, aby si soudce svého asistenta vybíral sám [...] a nikoli aby docházelo k tomu, že soudem bude vypsáno výběrové řízení, vedení soudu nebo jím určené osoby provedou výběr a osoby, které shledaly vhodnými, nabídnou soudcům s tím, ať si některou z těchto osob zvolí a podají návrh na její jmenování.“ (Grygar J. *Zákon o soudech a soudcích. Komentář*, Wolters Kluwer: Praha 2018, cit. dle ASPI ID: KO6_2002CZ). Skutečnost, že soudce nemá garantován nárok na zřízení pozice asistenta ve svém kabinetu a že je běžným jevem tzv. „sdílení asistentů“, kdy jeden asistent vykonává svou funkci pro více soudců v rozsahu v podstatě určeném předsedou soudu, a nikoli přímo samotnými soudci, opravňuje závěr, že zákonný předpoklad této formy podpory (politicky označován jako zřizování soudcovských minitýmů) není v praxi efektivně naplňován. To se také ukazuje konkrétně u Obvodního soudu pro Prahu 8 (jak vyplynulo z rozvrhů práce – důkaz I a informace o systematizovaných místech asistentů – důkaz PP, včetně vyjádření kárného navrhovatele), ilustrativním příkladem je přidělení asistentky Mgr. K. V. v senátu 27 C kárně obviněného soudce v období od 1. 7. 2019 do 30. 9. 2019, které se částečně minulo zamýšleným účinkem, neboť po třetinu tohoto období asistentka čerpala dovolenou. Byť tedy kárný navrhovatel tvrdil, že u Obvodního soudu pro Prahu 8 se vedení snaží prosazovat práci v soudních týmech tak, aby každý soudce měl jednu rejstříkovou vedoucí plnicí současně činnosti zapisovatelky a vedle ní alespoň 0,5 asistenta (tedy jeden asistent na dva soudce), kárný navrhovatel připustil, že ne vždy se plně dařilo i tento redukováný záměr plnit (u asistentů mohly nastávat a nastávaly situace, kdy jeden byl příslušný pro tři soudce, byť se to netýkalo kárně obviněného – ten měl v průběhu let k dispozici vždy svou rejstříkovou vedoucí a asistenta, o kterého se dělil s dalším kolegou).

[94] Konečně pro úplnost, z provedeného dokazování naopak nevyplynuly poznatky nasvědčující případným deficitům v oblasti technického a materiálního zabezpečení soudců Obvodního soudu pro Prahu 8. A pokud jde o tvrzenou nerovnost v úlevách, které byly oproti kárně obviněnému údajně poskytovány jiným kolegům, nezjistil kárný soud nic, co by svědčilo o výrazné nerovnosti v pracovní zátěži. Srovnávat zatížení s úlevami v nápadu pro místopředsedu soudu není adekvátní vzhledem k jiným úkolům, které funkcionář soudu plní, stejně tak úlevy kolegovi, který čelil kárnému řízení, nebo přesuny či úpravy specializovaných agend, které zmiňoval kárně obviněný, nesvědčí *prima facie* o nerovném přístupu ke kárně obviněnému. Opatření vůči jiným soudcům (resp. ve prospěch jiných soudců) zmiňovaná kárně obviněným příp. soudcovskou radou zůstala dílem v rovině nekonkretizovaných tvrzení a ani tvrzeným rozsahem nebyla natolik vybočující z akceptovatelné praxe, aby vyvolala podezření z nerovného přístupu, nebo dokonce z úmyslné diskriminace.

VIIId. Referenční doba pro hodnocení nečinnosti jako kárně relevantních průtahů v řízení

[95] V rozhodnutí ve věci *Maxa III* kárný senát nastínil východiska, jimiž se řídí při posuzování nečinnosti soudce, resp. jejího hodnocení jako kárně relevantních průtahů. V podrobnostech kárný soud na toto rozhodnutí odkazuje (odstavce [70] – [76]), pro účely rozhodnutí v této věci pouze již zaujatý právní názor kárného senátu shrnuje.

[96] Navrhovatel průtahy v jednotlivých věcech v tomto kárném řízení pojímá mechanicky jako dobu nečinnosti, tj. dobu, kdy se s příslušným spisem zaznamenaně nic nedělo, resp. nebyl v něm žádný pohyb zaznamenaný ve spisovém přehledu a

v informačním systému ISAS. Takto mechanicky však s absencí pohybu ve spisu průtahy v řízení ztotožňovat nelze. Je zřejmé, že soudce nemůže se spisem pracovat hned následující pracovní den po posledním pohybu ve spisu. Takový požadavek by byl nerealistický. Je pochopitelné, že různé procesní úkony si vyžádají určitý čas jednak z důvodu, že soudce souběžně pracuje na mnoha věcech, jednak z důvodu, že jde o věci rozdílné složitosti, povahy a priority. Absence pohybu ve spisu sama o sobě neznamená, že soudce je ve věci nečinný, neboť studium a příprava věci k rozhodnutí se nijak formálně ve spisu zpravidla neprojevuje. Průtahy v řízení, jež by mohly naplnit skutkovou podstatu kárného provinění, tedy lze konstatovat až v případě, že uplyne doba, již ještě lze považovat za přiměřenou. Tu sice, nestanoví-li ji ve specifických agendách výslovně zákon, nelze určit pevným a neměnným časovým úsekem, z důvodů uvedených výše je však nutné vymezit si alespoň orientační dobu, která může a musí být korigována (oběma směry) s ohledem na konkrétní okolnosti posuzovaného případu (viz např. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2014 č. j. 11 Kss 10/2013-83, věc *M.*, jež takovou dobu označovalo termínem „doba referenční“). Aby taková referenční doba mohla dobře plnit svou funkci pro účely hodnocení nečinnosti soudce z hledisek kárných, musí být do určité míry paušalizující a přitom dostatečně dlouhá, jinak by se strany kárného řízení i kárný soud utápěly v nepodstatných detailech, jako např. zohledňování pracovních dnů, svátků, dovolených atp. Nemá proto smysl stanovovat referenční dobu v rádech dnů ani týdnů, ale spíše měsíců, neboť jen taková dokáže prakticky paušálně zohlednit běžné nepravidelnosti soudcovy pracovního režimu.

[97] Kárný soud v rozhodnutí ve věci *Maxa III* stanovil jako východisko pro své nazírání na nečinnost soudců referenční dobu, po kterou zpravidla nelze ještě hovořit o kárně relevantních průtazích, označovanou jako **model 4-2-2-1** (podrobnosti viz citované rozhodnutí). Ta činí obecně čtyři měsíce v občanskoprávních řízeních, která netrvají více než dva roky. Referenční doba může být kratší, konkrétně poloviční (dva měsíce pro věci mladší dvou let), jde-li o jednoduché, rutinní administrativní úkony, zejména lze-li je delegovat i na pomocný soudní personál (vyšší soudní úředníky, asistenty soudců), nebo o jednoduchá procesní rozhodnutí. U věcí starších více než dva roky, jimž je soudce povinen věnovat zvýšenou pozornost a vyřizovat je pokud možno přednostně (i s ohledem na riziko porušení základních práv účastníků řízení a vzniku odpovědnosti státu za škodu a nemajetkovou újmu), kárný soud v tomto modelu vychází z orientační referenční doby dva měsíce, resp. jeden měsíc, jde-li o zmíněné jednoduché, rutinní administrativní úkony či jednoduchá procesní rozhodnutí. Pro rozlišení věcí starších dvou let a mladších dvou let, resp. pro volbu referenční doby, kárný senát považuje za rozhodující kritérium stáří věci k datu počátku tvrzené nečinnosti ve věci, neboť toto kritérium, z pohledu soudce prospektivní, na rozdíl od pohledu zpětného k datu ukončení nečinnosti či retrospektivního hodnocení ze strany soudu, ukazuje, jak se stáří věci na počátku nečinnosti jevílo soudci, a tedy nejlépe poslouží k posouzení nečinnosti soudce jako případného zaviněného porušení jeho povinností.

[98] Přesáhne-li období absence relevantního pohybu ve spisu referenční dobu, znamená to (nejsou-li zde jiné individuální okolnosti), že soudce se spisem od počátku nepracoval tak, jak bylo jeho povinností (§ 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích), resp. neměl ho pod svou kontrolou, a to po celé toto období, které lze pak označit za průtahy v řízení naplňující skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 ve spojení s § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Není proto adekvátní účetnický odečítat

referenční doby od období nečinnosti, protože by takový výsledek zkresloval celkový obraz o plnění povinností soudce.

[99] Obecně tedy kárný soud vychází při hodnocení nečinnosti soudce z nastavení referenčních dob 4-2-2-1 měsíce. V rozhodnutí *Maxa III* však kárný soud upozornil, že nemůže jít o neměnné kritérium, ale jen o orientační východisko: „při specifických skutkových okolnostech [mohou být referenční doby] i kratší ..., anebo i delší (dokonce až jeden rok, což by však mohlo být akceptovatelné pouze v situaci systémové krize, při absenci adekvátních pracovních podmínek včetně pomocného odborného aparátu a při vysokém množství živých věcí připadajících v průměru na jednoho soudce na daném soudu a úseku)“; viz bod 72 rozhodnutí *Maxa III* včetně odkazů na prejudikaturu, zvláště nyní. Jinak řečeno, právě nastavením referenčních dob v konkrétní věci lze zohlednit specifické okolnosti, které byly dokazováním zjištěny u soudu, u něhož kárně obviněný soudce působí, např. deficity v personálním zázemí v podobě pomocného odborného aparátu či v nastavení rozvrhu práce mezi jednotlivými soudci, tedy skutečnosti, které nemohou být soudci kladeny (z hlediska subjektivní stránky kárného provinění) k tíži, resp. za které zrcadlově odpovídá správa soudu, resp. v širším smyslu správa celé justice.

[100] Jak bylo uvedeno výše v části VIIc. Skutková zjištění a dále bude v jiných souvislostech uvedeno v částech VIII. Objektivní stránka kárného provinění a VIIg. Subjektivní stránka kárného provinění, kárný senát dospěl k závěru, že na základě provedených důkazů [zejména vyjádření soudcovské rady (důkaz O), rozvrhů práce na rok 2018 a 2019 (důkaz I), přehledu počtu nevyřízených věcí v letech 2018 – 2020 (důkaz R), přehledů nápadu věcí podle senátů (důkazy L, M a N) a informace o systemizovaných místech asistentů (důkaz PP)] nelze vyloučit, že na neutěšeném stavu senátu 27 C kárně obviněného soudce se podílely objektivní okolnosti, které neměl zcela ve své moci. Mezi ně spadá zvýšený nápad věcí v letech bezprostředně předcházejících „žalovanému“ období, ale i kroky správy Obvodního soudu pro Prahu 8, resp. v širším ohledu správy justice spočívající v tom, že soudci neměli adekvátní podporu pro své rozhodování v podobě personálního zázemí v odborném administrativním aparátu. Tyto objektivní příčiny se manifestovaly i tím, že kárně obviněný výrazně nevybočuje s počty nevyřízených věcí, včetně tzv. nedodělků, ve srovnání s ostatními soudci nespecializovaných občanskoprávních senátů.

[101] Nutno tedy, s vědomím zásady v pochybnostech ve prospěch obviněného (*in dubio pro reo*), dospět k závěru, že v tomto případě mimořádně není možné jako hodnotící kritérium použít model referenčních dob 4-2-2-1, vhodný spíše pro standardní poměry vývoje a stavu agendy u prvostupňového soudu v občanskoprávních věcech, nýbrž referenční doby prodloužit na dvojnásobek, tj. uplatnit **model referenčních dob 8-4-4-2**, tj. obecně **osm měsíců** v občanskoprávních řízeních, která netrvají více než dva roky, resp. **čtyři měsíce**, jde-li o jednoduché, rutinní administrativní úkony nebo o jednoduchá procesní rozhodnutí, a **čtyři měsíce** u věcí starších více než dva roky, jimž je soudce povinen věnovat zvýšenou pozornost a vyřizovat je pokud možno přednostně (i s ohledem na riziko porušení základních práv účastníků řízení a vzniku odpovědnosti státu za škodu a nemajetkovou újmu), resp. **dva měsíce**, jde-li o zmíněné jednoduché, rutinní administrativní úkony či jednoduchá procesní rozhodnutí.

[102] Do období nečinnosti vymezeného návrhovatelem v tomto případě spadá i další mimořádná okolnost spočívající v šíření nemoci COVID-19 a reakci veřejné moci na toto nebezpečí. Kárnému soudu je z úřední činnosti známo, že dne 12. 3. 2020 byl na území

České republiky vyhlášen nouzový stav. S ohledem na tuto skutečnost přijalo Ministerstvo spravedlnosti dne 13. 3. 2020 č. j. MSP-15/2020-SDJ-SP/1 doporučení ve vztahu k fungování soudů, pod jehož bodem IV je doporučení, „aby všichni předsedové soudních senátů byli s ohledem na předcházení riziku šíření infekce vyzváni k přehodnocení konání již nařízených jednání z hlediska jejich nezbytnosti [...]. Obdobné doporučení platí i pro nařizování soudních jednání. Prodlení v soudních řízeních vzniklá v důsledku aplikace tohoto doporučení nebudou Ministerstvem spravedlnosti v rámci výkonu jeho dohledových pravomocí považována za průtahy v řízení.“ S platností od 20. 4. 2020 pak bylo soudům doporučeno, aby „zahájily postupné obnovení činností, jež byly ovlivněny vyhlášením nouzového stavu. Rozsah a povaha obnovovaných činností by měly být předsedy soudů určeny s ohledem na pravidla provozu stanovená mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví ze dne 9. 4. 2020, č. j.: MZDR 15757/2020-4/MIN/KAN, na organizační možnosti soudů a jejich technické a materiální zabezpečení včetně osobních ochranných prostředků, na nezbytnost osobní přítomnosti účastníků a dalších osob a na existenci důvodů vyžadujících bezodkladné rozhodnutí soudu či zvláštního zájmu na plynulém vyřizování jednotlivých soudních agend. Na uvážení předsedů soudů se ponechává přijetí přiměřených preventivních opatření nad rámec pravidel provozu stanovených výše zmíněným mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví“ doporučení ze dne 17. 4. 2020 č. j. MSP-15/2020-SDJ-SP/5). S platností od 19. 5. 2020 Ministerstvo spravedlnosti doporučilo, „aby soudy pokračovaly v obnovování činností, jež byly ovlivněny vyhlášením nouzového stavu. Rozsah a povaha obnovovaných činností by měly být předsedy soudů určovány s ohledem na platná a účinná mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví, na organizační možnosti soudů včetně dostupnosti jednacích síní, na technické a materiální zabezpečení soudů včetně osobních ochranných prostředků, na nezbytnost osobní přítomnosti účastníků a dalších osob a na existenci důvodů vyžadujících bezodkladné rozhodnutí soudu či zvláštního zájmu na plynulém vyřizování jednotlivých soudních agend. Na uvážení předsedů soudů se ponechává přijetí přiměřených preventivních opatření nad rámec pravidel stanovených platnými a účinnými mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví“ (doporučení ze dne 18. 5. 2020 č. j. MSP-15/2020-SDJ-SP/7).

[103] Kárný soud provedl v této souvislosti důkaz opatřením předsedy Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 16. 3. 2020 sp. zn. 40 Spr 346/2020 účinným od téhož dne (důkaz V) následujícího znění: „1) Soudce žádám, aby zvážili, zda budou konána jednání, hlavní líčení, veřejná zasedání a další úkony vyžadující účast fyzických osob u soudu (dále jen „úkon“), které dosud byly nařízeny a které se mají uskutečnit do 31. 3. 2020, a aby úkony bez odkladu odvolali či odročili na termín nejdříve po 1. 4. 2020, ledaže provedení úkonu v době do 31. 3. 2020 vyžaduje zachování vazebních a jiných předepsaných lhůt nebo je odůvodňují jiné okolnosti hodné zvláštního zřetele. 2) Předsedy senátu a samosoudce žádám, aby úkony nyní nově nařizovali nejdříve na dobu po 1. 5. 2020.“

[104] S ohledem na tato zjištění a zejména s ohledem na příslib uvedený v doporučení Ministerstva spravedlnosti, jenž musel na straně kárně obviněného vyvolat legitimní očekávání, že nemůže být kárně postižen za nečinnost spočívající v nenařízení, resp. přeložení jednání v období nouzového stavu, kárný soud v takových případech nebude k tíži kárně obviněného zahrnovat do kárně relevantních průtahů období od 12. 3. 2020 do 18. 5. 2020, i kdyby byl přesvědčen, že kárně obviněnému soudci nouzový stav v konkrétní věci nebránil nařídit jednání na období o několik měsíců později. To však platí jen pro úkon týkající se nařízení jednání; ani nouzový stav zjevně soudcům nebránil činit administrativní nebo jednoduché procesní úkony, právě naopak, s ohledem na nekonání

jednání těmto úkonům mohli věnovat podstatně více času než obvykle. Podrobnosti jsou uvedeny u jednotlivých věcí v následující části VIIe.

VIIe. Zjištění v jednotlivých průtahových spisech

[105] Kárný soud si vyžádal označené průtahové spisy Obvodního soudu pro Prahu 8 a podrobně se seznámil s jejich obsahem a provedl je k listinnému důkazu na jednání (důkaz A). K nim provedl důkaz výpisy ze systému ISAS k jednotlivým spisovým značkám (důkaz Q). Souhrnně konstatuje, že obsah spisů až na některé detaily uvedené níže v podrobné rekapitulaci odpovídá skutečnostem uvedeným v návrhu na zahájení kárného řízení, tj. zejména tvrzení o době nečinnosti a úkonech činěných ve spisech kárně obviněným soudcem.

1. 27 C 6/2012

[106] V řízení o žalobě o náhradu škody na zdraví navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 16. 1. 2019 do 30. 4. 2020. Počátek nečinnosti vztahuje k vypravení odvolacího rozsudku účastníkům (9. 1. 2019), konec pak navrhovatel spatřuje ve vydání usnesení o částečném zastavení řízení dne 30. 4. 2020. Uvedl však, že dne 21. 8. 2019 soudce vyzval strany, nechť sdělí, zda se mimosoudně nedohodnou, dne 24. 10. 2019 nechal rozeslat částečné zpětvzetí a 1. 11. 2019 byl doručen souhlas vedlejšího účastníka se zpětvzetím. Navrhovatel poznamenal, že se soudce v této věci dopustil opakovaných průtahů již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorňován 2. 3. 2020, 2. 4. 2020 a 22. 4. 2020.

[107] Soudce namítl, že ve vymezené době nebyl nečinný. Učinil úkon 14. 8. 2019 (č. l. 432), 16. 9. 2019 (č. l. 435), 24. 10. 2019 (č. l. 440) a 6. 11. 2019 (č. l. 444).

[108] Kárný soud upřesňuje, že dne 21. 8. 2019 soudní kancelář přijala referát na č. l. 432 ze dne 14. 8., jímž dal soudce pokyn vyzvat strany, nechť sdělí, zda se mimosoudně nedohodnou. Dne 16. 9. 2019 (č. l. 435) nechal soudce rozeslat sdělení žalobců (doručené 13. 9. 2019) o zahájení mimosoudního jednání se žádostí o poskytnutí lhůty k jeho dokončení. Dne 24. 10. 2019 (č. l. 440) soudce nechal rozeslat částečné zpětvzetí žaloby. Dne 6. 11. 2019 (č. l. 444) pak nechal rozeslat souhlas vedlejšího účastníka se zpětvzetím.

[109] Kárný soud připouští, že iniciativa soudce k mimosoudní dohodě není sama o sobě úkonem směřujícím ke skončení věci. Pokus o smír je sice žádoucí snahou, účelnou zejména, je-li součástí jiných úkonů směřujících k vyřízení věci, samostatně však může být jen neúčelným úkonem motivovaným snahou tzv. „načechrat“ nebo „otočit“ spis s cílem zastřít nečinnost. Pokud se však účastník řízení o dohodu skutečně pokusí, a požádá proto soud o čas, a následně vezme žalobu částečně zpět, nelze jako průtahy v řízení hodnotit období, v němž soudce činí nezbytné procesní úkony v návaznosti na jednání účastníka řízení. Za období nečinnosti proto kárný soud považuje období **od 16. 1. 2019** (takto vymezil počátek navrhovatel, byť úkon soudce je datován dříve) **do 13. 9. 2019** (sdělení žalobců o mimosoudních jednáních s žádostí o poskytnutí lhůty k jejich dokončení), a poté období **od 7. 11. 2019**, den poté, kdy soudce rozeslal účastníkům souhlas s částečným zpětvzetím, **do 30. 4. 2020**, kdy soudce řízení částečně zastavil. Bez vlivu na hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť k částečnému zastavení řízení není třeba naříditi jednání a nouzový stav soudce neomezoval v možnosti činit uvedené procesní úkony. Subjektivní lhůta je zachována, neboť průtahy byly zjištěny a soudce na ně byl upozorněn 2. 3. 2020, tj. v době 6 měsíců před zahájením kárného řízení (7. 7. 2020). Referenční doba pro věci starší

dvou let byla v obou případech překročena (jak čtyřměsíční, tak zkrácená dvouměsíční pro jednoduchý úkon spočívající v usnesení o zastavení řízení) – jde o věc velmi starou, které je třeba věnovat mimořádnou pozornost a prioritu, s velkým významem pro žalobce (náhrada škody na zdraví). Kárný soud proto dospěl k závěru, že soudce se dopustil **průtahů v souhrnné délce 13 a půl měsíce**. Na průtahy byl přitom průběžně upozorňován, aniž jej to vedlo k výrazně vyšší aktivitě.

2. 27 C 153/2012

[110] V řízení o žalobě o odstranění vad prodané věci navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 21. 9. 2018 do 6. 4. 2020. Navrhovatel uvedl, že dne 23. 7. 2018 soudce zrušil jednání z důvodu úmrtí žalobkyně. Téhož dne soudu sdělil zástupce žalobkyně, že před její smrtí došlo k singulární sukcesi předmětu sporu na jejího syna a založil plnou moc od syna s tím, že bude navrhovat jeho vstup do řízení. Z později připojeného dědického spisu vyplývá, že okruh dědiců po zemřelé žalobkyni byl znám 21. 8. 2018 (což by s ohledem na povahu sporu postačovalo pro rozhodnutí o procesním nástupnictví), konečné dědické rozhodnutí bylo pravomocné 17. 4. 2019. Teprve dne 1. 8. 2019 dal soudce pokyn vznést dotaz na stav dědického řízení a pak až 6. 4. 2020 soudce nařídil jednání na 8. 9. 2020, aniž však rozhodl o procesním nástupnictví po zemřelé, a nařízené jednání tak může být zmařeno. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorňován 8. 12. 2019, 7. 1. 2020, 3. 2. 2020, 2. 3. 2020, 2. 4. 2020 a 6. 4. 2020.

[111] Soudce namítl, že ve vymezené době učinil úkon 31. 7. 2019 (č. l. 416).

[112] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Na č. l. 416 se nachází referát s pokynem zjistit stav dědického řízení a připojit případně spis, který kancelář převzala dne 1. 8. 2019. Pokud jde o subjektivní lhůtu, navrhovatel sám uvedl, že na průtahy v této věci byl soudce upozorněn již 8. 12. 2019, tzn. více než 6 měsíců před podáním kárného návrhu (7. 7. 2020), což plyne i z důkazu J. Ve vztahu k průtahům od 21. 9. 2018 do 8. 12. 2019 proto uplynula šestiměsíční subjektivní lhůta podle § 9 odst. 1 kárného zákona. Kontinuálně navazující období průtahů by sice bylo možné postihnout, avšak nečinnost v období od 9. 12. 2019 do 11. 3. 2020 v délce tří měsíců nepřekročila referenční dobu pro věci starší dvou let v délce čtyř měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil**.

3. 27 C 157/2012

[113] V řízení o žalobě o výplatu pojistného plnění za trvalé následky úrazu navrhovatel tvrdí, že soudce byl nečinný od 11. 10. 2019 do 1. 6. 2020, resp. do současnosti. Soudce dne 18. 9. 2019 prodloužil žalované lhůtu k vyjádření do 15. 10. 2019 (předtím usnesením z 26. 7. 2019 vyzval účastníky k vyjádření k dalšímu postupu v řízení; poznámka kárného soudu). Vyjádření došlo 9. 10. 2019 a 11. 10. 2019 jej soudce nechal rozeslat – tímto úkonem vymezuje navrhovatel počátek tvrzené nečinnosti ve věci. Dne 5. 12. 2019 a 1. 4. 2020 urgovali účastníci nařízení ústního jednání. Soudce byl na poslední průtahy vedením soudu upozorňován 3. 2. 2020, 2. 3. 2020, 2. 4. 2020, 22. 4. 2020, 7. 5. 2020, 11. 5. 2020 a 27. 5. 2020, přesto trvají dál. Dne 29. 5. 2020, po výzvě k předložení spisu ke kontrole, soudce nechal poslat protistraně podání z 15. 11. 2019, ústní jednání nenařídil. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti.

[114] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 1. 6. 2020 postupoval bez průtahů.

[115] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Referenční doba pro věci starší dvou let v délce čtyř měsíců byla zjevně překročena, nadto jde o věc velmi starou, které je třeba věnovat mimořádnou pozornost a prioritu, s velkým významem pro žalobce (výplata pojistného plnění za trvalé následky úrazu). S ohledem na vyhlášený nouzový stav od 12. 3. 2020 a na něj navazující doporučení Ministerstva spravedlnosti z 13. 3. 2020 a z 18. 5. 2020 kárný soud neklade soudci k tíži dobu od 12. 3. 2020 do 18. 5. 2020, byť nouzový stav soudce neomezoval v možnosti nařídit jednání na termín o několik měsíců později, jak také nakonec soudce učinil. Kárný soud dospěl k závěru, že se soudce dopustil **průtahů v řízení od 11. 10. 2019 do 12. 3. 2020 a od 19. 5. 2020 do 7. 7. 2020**, kdy bylo zahájeno kárné řízení, tj. v délce **více než 6 a půl měsíce**. Na průtahy byl přitom průběžně upozorňován a postup urgovali i účastníci řízení.

4. 27 C 107/2013

[116] V řízení o určení vlastnického práva k nemovitostem navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 30. 9. 2019 do 3. 2. 2020. Dne 16. 8. 2019 soudce rozeslal usnesení o pokračování v řízení s procesním nástupcem, datem 30. 9. 2019 bez specifikace události navrhovatel vymezuje počátek nečinnosti, teprve 3. 2. 2020 nařídil ústní jednání na 7. 5. 2020. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorňován 7. 1. 2020 a 3. 2. 2020.

[117] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 3. 2. 2020 postupoval bez průtahů.

[118] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována, na průtahy v řízení byl soudce upozorněn přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu. Referenční doba pro věci starší dvou let v délce čtyř měsíců byla překročena, nadto jde o věc velmi starou, které je třeba věnovat mimořádnou pozornost a prioritu. Kárný soud dospěl k závěru, že soudce se dopustil **průtahů v řízení od 30. 9. 2019** (jak počátek průtahů vymezil navrhovatel, byť soudce byl nečinný i před tímto datem, kárný soud je však návrhem vázán a nemůže jít nad něj k tíži kárně obviněného) **do 3. 2. 2020**, kdy soudce nařídil jednání ve věci, tj. v délce **více než čtyři měsíce**. Na průtahy byl přitom upozorněn, aniž jej to vedlo k výrazně vyšší aktivitě.

5. 27 C 262/2013

[119] V řízení o zaplacení (bagatelní) peněžité částky navrhovatel soudci vytýká, že věc byla bez úkonu od 23. 8. 2019 do 6. 2. 2020 (jde o zjevný překlep, správně je 6. 2. 2020). Uvedl, že dne 27. 8. 2018 bylo rozhodnuto o splnění oddlužení žalované, teprve 7. 8. 2019 pak soudce vydal rozhodnutí o pokračování v řízení, proti kterému se žalovaná odvolala podáním došlým 21. 8. 2019. Soudce byl následně nečinný až do 2. 12. 2019, kdy se žalované dotázal, zda na odvolání trvá. Odvolání předložil odvolacímu soudu teprve 6. 2. 2020. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti.

[120] Soudce namítl, že vymezení skutku v kárném návrhu nedává smysl, protože obsahuje chybu v počátku a konci doby bez úkonu (zamění-li se, neodpovídá počet dnů průtahů).

[121] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Kárný soud souhlasí se soudcem, že žalované období průtahů nedává smysl, avšak ukončení průtahu datem 6. 2. 2019 považuje za zjevný překlep s tím, že správně má být uvedeno 6. 2. 2020 (toto datum též odpovídá počtu dnů, po něž měl být soudce dle tvrzení navrhovatele nečinný). Kárný soud doplňuje toliko zjištění, že žalovaná vzala odvolání zpět 27. 12. 2019. Výzvu žalované, zda trvá na podaném odvolání, nelze považovat za úkon směřující ke skončení věci, pokud však v reakci na tuto výzvu vzala žalovaná odvolání zpět, jde o dispoziční úkon účastníka řízení, na který soudce musel procesně reagovat, proto mu nelze klást k tíži dobu po tomto úkonu nezbytnou pro jeho rozeslání ostatním účastníkům a následně k předložení věci odvolacímu soudu k rozhodnutí (tato doba nepřekročila referenční dobu zkrácenou v délce dvou měsíců pro jednoduchý procesní úkon v řízení starším dvou let). Za **průtahy v řízení** proto kárný soud považuje pouze dobu **od 23. 8. 2019**, jak počátek nečinnosti vymezil navrhovatel, **do 27. 12. 2019**, kdy soudu došlo zpětvzetí odvolání, tj. v délce **více než čtyři měsíce**

6. 27 C 395/2013

[122] V řízení o určení vlastnického práva k nemovitostem navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 30. 9. 2019 do 3. 2. 2020. Dne 16. 8. 2019 soudce rozhodl o procesním nástupnictví, datem 30. 9. 2019 bez specifikace události navrhovatel vymezuje počátek nečinnosti, teprve 3. 2. 2020 nařídil soudce ústní jednání na 7. 5. 2020. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorňován 7. 2. 2020 (jde o zřejmý překlep, správně 7. 1. 2020 – důkaz J) a 3. 2. 2020.

[123] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 3. 2. 2020 postupoval bez průtahů, dne 9. 7. 2020 byl vyhlášen rozsudek.

[124] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována, na průtahy v řízení byl soudce upozorněn přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu. Obecná referenční doba pro věci starší dvou let v délce čtyř měsíců byla překročena, nadto jde o věc velmi starou, které je třeba věnovat mimořádnou pozornost a prioritu. Kárný soud dospěl k závěru, že se soudce dopustil **průtahů v řízení od 30. 9. 2019** (jak počátek průtahů vymezil navrhovatel, byť soudce byl nečinný i před tímto datem, kárný soud je však návrhem vázán a nemůže jít nad něj k tíži kárně obviněného) **do 3. 2. 2020**, kdy soudce nařídil jednání ve věci, tj. v délce **více než čtyři měsíce**. Na průtahy byl přitom upozorněn, aniž jej to vedlo k výrazně vyšší aktivitě.

7. 27 C 241/2014

[125] Ve věci týkající se zaplacení peněžité částky navrhovatel tvrdí nečinnost od 19. 11. 2019 do 27. 4. 2020. Podrobněji uvedl, že dne 4. 11. 2019 sdělil znalecký ústav (jež soudce předtím ustanovil; poznámka kárného soudu), že je ve věci podjatý. Teprve dne 27. 4. 2020 soudce zprostil znalecký ústav a vyzval účastníky, ať se vyjádří k jiným znalcům. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorňován 2. 3. 2020, 2. 4. 2020 a 22. 4. 2020.

[126] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 27. 4. 2020 postupoval bez průtahů.

[127] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována. Zkrácená referenční doba v délce dvou měsíců pro jednoduchý úkon ve věci starší dvou let byla překročena, kárný soud proto konstatuje, že se soudce dopustil **průtahů v řízení od 19. 11. 2019 do 27. 4. 2020**, tj. v délce **více než pět měsíců**. Na průtahy byl přitom soudce průběžně upozorňován, aniž jej to vedlo k výrazně vyšší aktivitě. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti činit výše uvedené procesní úkony.

8. 27 C 286/2014

[128] Věc týkající se zaplacení peněžité částky byla podle navrhovatele bez úkonu od 18. 7. 2019 do 7. 1. 2020: dne 10. 7. 2019 dal soudce pokyn k proplacení urgovaného tlumočného, dne 7. 1. 2020 soudce nechal rozeslat zpětvzetí (to došlo 6. 1. 2020; zjištění kárného soudu). Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorňován 8. 12. 2019 a 7. 1. 2020.

[129] Soudce nemá námitky k popisu skutku.

[130] Návrhové tvrzení sice odpovídá obsahu spisu, je však zřejmé, že v tomto případě nebyla z větší části dodržena subjektivní lhůta. Navrhovatel sám uvedl, že na průtahy v této věci byl soudce upozorněn již 8. 12. 2019, tzn. více než 6 měsíců před podáním kárného návrhu (7. 7. 2020), což plyne i z důkazu J. Ve vztahu k průtahům od 18. 7. 2019 do 8. 12. 2019 proto uplynula šestiměsíční subjektivní lhůta podle § 9 odst. 1 kárného zákona. Kontinuálně navazující období průtahů by sice bylo možné postihnout, avšak nečinnost v období od 9. 12. 2019 do 6. 1. 2020 v délce necelého měsíce nepřekročila referenční dobu pro věci starší dvou let v délce čtyř měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil**.

9. 27 C 290/2014

[131] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 30. 1. 2020 do 15. 6. 2020. Dne 30. 1. 2020 dal soudce pokyn k rozeslání e-mailu znalce stranám, dne 15. 6. 2020 soudce vyzval strany, aby se k e-mailu vyjádřily, a nařídil jednání na 25. 11. 2020. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti.

[132] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 15. 6. 2020 postupoval bez průtahů.

[133] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována. S ohledem na vyhlášený nouzový stav od 12. 3. 2020 a na něj navazující doporučení Ministerstva spravedlnosti z 13. 3. 2020 a z 18. 5. 2020 kárný soud neklade soudci k tíži dobu od 12. 3. 2020 do 18. 5. 2020, byť nouzový stav soudce neomezoval v možnosti nařídít jednání na termín o několik měsíců později, jak také nakonec soudce učinil. Nečinnost soudce v součtu trvala o něco déle než dva měsíce (od 30. 1. 2020 do 11. 3. 2020).

a od 19. 5. 2020 do 15. 6. 2020), nepřekročila tedy referenční dobu pro věci starší dvou let v délce čtyř měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci průtahy neshledal.**

10. 27 C 100/2015

[134] V řízení o žalobě o zaplacení peněžité částky (náhrady škody na zdraví) navrhovatel soudci vytýká, že věc byla bez úkonu od 14. 10. 2019 do 6. 4. 2020 s tím, že dne 4. 10. 2019 soudce rozeslal vyjádření znalce a teprve dne 3. 4. 2020 nařídil ústní jednání na 10. 9. 2020. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorňován 3. 2. 2020, 2. 3. 2020 a 2. 4. 2020.

[135] Soudce namítl, že průtahy netrvaly do 6. 4. 2020, nýbrž do 3. 4. 2020 (173 dnů), kdy bylo nařízeno jednání. Od té doby postupoval bez průtahů, na 19. 11. 2020 je nařízeno jednání.

[136] Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Soudce sice datoval pokyn k nařízení jednání dnem 3. 4. 2020, avšak soudní kancelář jej obdržela až dne 6. 4. 2020. Subjektivní lhůta je zachována. Obecná referenční doba v délce čtyř měsíců ve věci starší dvou let byla překročena. S ohledem na vyhlášený nouzový stav od 12. 3. 2020 a na něj navazující doporučení Ministerstva spravedlnosti z 13. 3. 2020 však kárný soud neklade soudci k tíži dobu od 12. 3. 2020, byť nouzový stav soudce neomezoval v možnosti nařídít jednání na termín o několik měsíců později, jak také nakonec soudce učinil. Šlo přitom o věc s velkým významem (náhrada škody na zdraví). Kárný soud proto konstatuje, že se soudce dopustil **průtahů v řízení od 14. 10. 2019 do 11. 3. 2020**, tj. v délce **téměř pěti měsíců**. Na průtahy byl přitom průběžně upozorňován, aniž jej to vedlo k výrazně vyšší aktivitě.

11. 27 C 137/2015

[137] V řízení o žalobě na určení vlastnického práva navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 7. 1. 2020 do 28. 4. 2020 s tím, že dne 7. 1. 2020 byla věc předložena soudci a teprve dne 28. 4. 2020 soudce dal referát k předložení vyššímu soudnímu úředníkovi. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti.

[138] Soudce namítl, že ve vymezené době k průtahům nedošlo. Věc byla pravomocně skončená, skončeno bylo i dovolací řízení, žádný návrh ani žádost nebyly podány, navenek nebylo zapotřebí provést žádné úkony.

[139] Kárný soud konstatuje, že **v této věci se soudce žádných kárně relevantních průtahů nedopustil.** Ve věci rozhodl Nejvyšší soud 6. 11. 2019 o odmítnutí dovolání, usnesení bylo účastníkům odesláno 19. 11. 2019, jde tedy o věc skončenou a tvrzená nečinnost soudce se týká pouze tzv. *postagendy*. Jakkoli i tyto administrativní úkony je třeba provést, otálení s nimi nemůže z povahy věci naplnit kárně relevantní průtahy s *rozhodováním* soudu (§ 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích), nemá žádný vliv na práva účastníků řízení a nemůže jakkoliv ohrozit důvěru veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

12. 27 C 163/2015

[140] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 1. 3. 2019 do 3. 2. 2020 s tím, že dne 26. 2. 2019 byl soudci předložen zrušující rozsudek odvolacího soudu, dne 1. 3. 2019 jej soudce nechal rozeslat, dne 12. 8. 2019 vyzval (usnesením) žalovanou k doplnění vzájemné žaloby a teprve dne 3. 2. 2020 soudce nařídil ústní jednání na duben 2020. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorněn 7. 1. 2020 a 3. 2. 2020.

[141] Soudce namítl, že ve vymezené době provedl úkony – dne 12. 8. 2019 (č. l. 149) a dne 2. 9. 2019 (č. l. 156). Od 3. 2. 2020 postupoval bez průtahů.

[142] Kárný soud nepřehlédl, že v navrhovatelem vymezeném období soudce vyzval žalovanou k doplnění vzájemné žaloby, toto doplnění obdržel a nechal je doručit protistraně (jde o úsek od 12. 8. 2019 do 3. 9. 2019, kdy kancelář přijala referát na č. l. 156). Tyto úkony lze považovat za procesní úkony soudu směřující k vyřízení věci, kárný soud proto v uvedeném rozsahu neshledal kárně relevantní nečinnost. Ta se tedy rozpadá na úsek od 1. 3. 2019 do 12. 8. 2019 a od 3. 9. 2019 do 3. 2. 2020. V obou těchto časových úsecích byla překročena obecná čtyřměsíční referenční doba pro věci starší dvou let, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 1. 3. 2019 do 12. 8. 2019 a od 3. 9. 2019 do 3. 2. 2020, tj. celkem 10 a půl měsíce.**

13. 27 C 288/2015

[143] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 15. 11. 2019 do 29. 5. 2020. Uvedl, že dne 15. 11. 2019 bylo soudci předloženo usnesení zrušující rozhodnutí o znalečném, přes urgencye žalovaného a vedení soudu však byl soudce nečinný až do pokynu k předložení spisu ke kontrole; soudce byl na poslední průtahy upozorňován 2. 3. 2020, 2. 4. 2020, 22. 4. 2020, 7. 5. 2020, 11. 5. 2020, 27. 5. 2020. Žalovaný ve věci podal důvodnou stížnost na průtahy dne 4. 1. 2019 (podle návrhu 4. 12. 2019), 17. 7. 2019 a 29. 5. 2020. Průtahy přesto pokračují. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti.

[144] Soudce nemá námitky k popisu skutku.

[145] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Kárný soud ověřil (důkaz T), že během šestiměsíční lhůty k podání kárného návrhu neovlivnily podané stížnosti na průtahy ani jejich vyřízení. Soudce byl skutečně po dobu vymezenou navrhovatelem ve věci zcela nečinný, i poté, co žalovaný dne 28. 4. 2020 písemně žádal, aby soud urychleně činil kroky nezbytné pro řádné pokračování v řízení, a upozorňoval, že ve věci byly již dříve shledány průtahy v řízení. Na možné průtahy byl přitom průběžně upozorňován i vedením soudu, aniž by jej to vedlo k výrazně vyšší aktivitě. Kárný soud poznamenává, že soudce přistoupil k doručení usnesení odvolacího soudu, jež mu bylo předloženo 15. 11. 2019, až 29. 5. 2020, tuto skutečnost samu o sobě však navrhovatel předmětem kárného obvinění neučinil, omezil se jen na tvrzení běžných průtahů. S ohledem na překročení čtyřměsíční referenční doby pro věci starší dvou let tedy kárný soud konstatuje, že se kárně obviněný skutečně dopustil **průtahů v řízení od 15. 11. 2019 do 29. 5. 2020, tedy 6 a půl měsíce.** Na průtahy byl přitom průběžně upozorňován, aniž by jej to vedlo k výrazně vyšší aktivitě. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti činit uvedené procesní úkony.

14. 27 C 401/2015

[146] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká, že věc byla bez úkonu od 4. 11. 2019 do 24. 2. 2020, respektive do současnosti. Navrhovatel konkrétně uvedl, že dne 12. 8. 2019 byla ustanovena ve věci znalkyně, která dne 20. 8. 2019 požádala o zproštění znaleckého úkolu, neboť nezpracovává rozpočty. Následně soudce rozhodl o povinnosti složit zálohu (na znalecký posudek) usnesením z 16. 10. 2019. Teprve po podání stížnosti žalobkyně na průtahy v řízení dne 24. 2. 2020 vznesl soudce dotaz na jiného znalce, zda je schopen posudek zpracovat. Po negativní odpovědi a dalších dvou měsících se obrátil na jiného znalce, opět s negativní odpovědí. Tato situace trvá dodnes. Soudce podle navrhovatele postupuje nejen s průtahy, ale výjimečně nekoncentrovaně, kdy mohl, podobně jako jiní soudci, nechat (např. asistenta) telefonicky vyhledat vhodného znalce během jediného dne. Hledání znalce trvá již bezmála rok. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorněn 3. 2. 2020 a 19. 5. 2020.

[147] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 24. 2. 2020 postupoval bez průtahů.

[148] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Kárný soud ověřil (důkaz T), že během šestiměsíční lhůty k podání kárného návrhu neovlivnily podané stížnosti na průtahy (dne 17. 4. 2019 a 20. 2. 2020) ani jejich vyřízení (29. 5. 2019 a 2. 3. 2020). Kárný soud hodnotí dobu od 4. 11. 2019 do 24. 2. 2020 jednoznačně jako průtahy v řízení, tj. více než tři a půl měsíce (zkrácená referenční doba pro věci starší dvou let v délce dvou měsíců k jednoduchému procesnímu úkonu, jako je hledání a ustanovení znalce, byla zjevně překročena). Ve shodě s navrhovatelem hodnotí kárný soud jako průtahy v řízení i navazující období až do dne podání kárného návrhu, neboť je zřejmé, že postup soudce (hledání znalce jednotlivě s prodlevami mezi jednotlivými pokusy) nelze označit za soustředěný, a proto ani nelze tyto neúspěšné pokusy jednotlivě označit za úkony směřující k vyřízení věci a tedy přerušující vytýkané období nečinnosti. Kárný soud proto dospěl k závěru, že soudce se v této věci dopustil **průtahů v řízení od 4. 11. 2019 do 7. 7. 2020, tedy 8 měsíců**. Na průtahy byl přitom průběžně upozorňován, aniž jej to vedlo k výrazně vyšší aktivitě.

15. 27 C 42/2016

[149] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel uvedl, že dne 12. 6. 2019 došel soudu návrh na připuštění záměny žalobce. Přes urgence žalobce (29. 8. 2019, poznámka kárného soudu) soudce o záměně rozhodl až 3. 9. 2019 a zrušil z toho důvodu jednání nařízené na 10. 9. 2019. Přes další urgence (30. 12. 2019; poznámka kárného soudu) nařídil další jednání až 6. 4. 2020, a to na 15. 9. 2020. Zbytečně tak došlo k průtahu – odsunutí jednání o 372 dní. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorněn 7. 1. 2020, 3. 2. 2020, 2. 3. 2020, 2. 4. 2020 a 6. 4. 2020.

[150] Soudce se k vytýkanému jednání nevyjádřil, protože dle svých slov neměl k dispozici spis.

[151] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Kárný soud však nepřehlédl, že v navrhovatelem vymezeném období soudce rozhodoval o záměně účastníka, což je úkon směřující ke skončení věci. Kárný soud souhlasí s navrhovatelem, že soudce s tímto úkonem otálel zcela zbytečně. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že podle spisu

vypracováním konceptu pověřil asistentku soudce. Jak konstatoval kárný soud ve věci *Maxa III* v části V./d, věc č. 48, „soudce je povinen mít spisy pod kontrolou a odpovědnosti za průtahy v řízení se bez dalšího nezproští poukazem na pochybení na straně pomocného personálu (naopak ve prospěch soudce se hodnotí aktivita pomocného personálu; jeho úkon, je-li relevantní a směřuje-li k vyřízení věci, nečinnost přerušuje).“ Nicméně jednoduché procesní usnesení nečinnost soudce přerušuje na dva úseky **od 12. 6. 2019 do 3. 9. 2019** a (po uplynutí lhůty k odvolání) **od 20. 9. 2019 do 6. 4. 2020, resp. do 11. 3. 2020** s ohledem na vyhlášený nouzový stav od 12. 3. 2020 a na něj navazující doporučení Ministerstva spravedlnosti z 13. 3. 2020 (byť nouzový stav soudce neomezoval v možnosti nařídit jednání na termín o několik měsíců později, jak také nakonec soudce učinil). První z uvedených období nečinnosti překročilo zkrácenou dvouměsíční referenční dobu pro věci starší dvou let (usnesení o záměně účastníků hodnotí kárný soud jako jednoduchý procesní úkon), to druhé přesáhlo i referenční dobu čtyřměsíční; kárný soud proto v uvedených obdobích konstatuje průtahy v řízení v délce **8 a půl měsíce**. Zvýšenou pozornost soudce k této věci nevyvolaly ani urgency účastníků a upozornění ze strany vedení soudu.

16. 27 C 161/2016

[152] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 4. 9. 2019 do 8. 1. 2020 s tím, že dne 19. 8. 2019 (jde o zjevný překlep, správně je 9. 8. 2019) soudce avizoval, že hodlá ustanovit znalce (vyzval usnesením účastníky, aby se do 15 dnů vyjádřili k osobám znalců, načež žalobkyně dne 6. 9. 2019 sdělila, že proti osobám znalců nic nenamítá; poznámka kárného soudu). Teprve dne 20. 1. 2020 (správně již 8. 1. 2020; poznámka kárného soudu) dal pokyn asistentce k ustanovení znalce. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl dle navrhovatele upozorněn 7. 1. 2020.

[153] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 8. 1. 2020 postupoval bez průtahů.

[154] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, až na detail spočívající v počátku vymezeného období nečinnosti (podle ISAS byl spis u soudce od 4. 9. 2019, nicméně za počátek relevantní nečinnosti kárný soud považuje až den 6. 9. 2020, kdy i žalobkyně sdělila, že nemá námitky proti navrženým osobám znalců). Kárný soud však oproti tvrzení navrhovatele zjistil, že na průtahy v této věci byl soudce upozorněn již e-mailem z 8. 12. 2019 (důkaz J), tzn. více než 6 měsíců před podáním kárného návrhu (7. 7. 2020), je proto zřejmé, že v tomto případě nebyla z větší části dodržena subjektivní lhůta. Ve vztahu k průtahům od 6. 9. 2019 do 8. 12. 2019 proto uplynula šestiměsíční subjektivní lhůta podle § 9 odst. 1 kárného zákona. Kontinuálně navazující období průtahů by sice bylo možné postihnout, avšak nečinnost v období od 9. 12. 2019 do 8. 1. 2020 v délce necelého měsíce nepřekročila zkrácenou referenční dobu pro věci starší dvou let v délce dvou měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil**.

17. 27 C 208/2016

[155] V řízení o žalobě o náhradu škody na zdraví navrhovatel soudci vytýká, že věc byla fakticky bez úkonu od 31. 8. 2018 do 20. 1. 2020 s tím, že dne 24. 5. 2018 soudce odročil věc na neurčito, spis mu byl předložen 31. 8. 2018. Dne 15. 8. 2019 (za rok) nechal soudce strany vyjádřit k osobě zvažovaných znalců (ve lhůtě 15 dnů obě strany sdělily, že

nemají námitky; poznámka kárného soudu). Dne 10. 9. 2019 byl spis předložen s vyjádřeními a teprve dne 20. 1. 2020 došlo k ustanovení znalce. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední byl upozorněn 7. 2. 2020 (jde o zjevný překlep, správně 7. 1. 2020; poznámka kárného soudu).

[156] Soudce namítl, že ve vymezené době provedl úkony – dne 15. 8. 2019 (č. 1. 96) a dne 3. 9. 2019 (č. 1. 100), které byly účelné. Od 20. 1. 2020 postupoval bez průtahů.

[157] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Avšak soudce v navrhovatelem vymezeném období vyzval účastníky k vyjádření k osobám zvažovaných znalců (jde o úsek od 15. 8. 2019 do 10. 9. 2019); tyto úkony lze považovat za procesní úkony soudu směřující k vyřízení věci, byť mohly být učiněny bezprostředně po odročení věci, kárný soud proto v uvedeném rozsahu neshledal kárně relevantní nečinnost. Ta se tedy rozpadá na úsek **od 31. 8. 2018 do 15. 8. 2019 a od 11. 9. 2019 do 20. 1. 2020**. Ve vztahu k oběma úsekům nečinnosti je subjektivní lhůta zachována (na pravděpodobné průtahy byl soudce upozorněn přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu). V obou těchto časových úsecích byla překročena zkrácená dvouměsíční referenční doba pro věci starší dvou let k provedení jednoduchých procesních úkonů, kárný soud proto v uvedeném období konstatuje **průtahy v řízení více než 15 a půl měsíce**.

18. 27 C 289/2016

[158] V řízení o žalobě na neúčinnost právního jednání navrhovatel soudci vytýká, že věc byla bez úkonu od 29. 10. 2019 do 19. 2. 2020 s tím, že dne 21. 10. 2019 soudce na žádost o odročení zrušil jednání nařízené na 22. 10. 2019 a teprve dne 19. 2. 2020 soudce vyzval žalobce k doplnění žaloby podané v roce 2016. Navrhovatel uvedl, že soudce byl na průtahy upozorňován 3. 2. 2020.

[159] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 15. 6. 2020 postupoval bez průtahů.

[160] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována. Zkrácená referenční doba pro věci starší dvou let v délce dvou měsíců pro jednoduchý procesní úkon (výzva k doplnění žaloby) byla překročena, kárný soud proto konstatuje, že se soudce dopustil **průtahů v řízení od 29. 10. 2019 do 19. 2. 2020**, tj. v délce **více než tři a půl měsíce**.

19. 27 C 291/2016

[161] V řízení o zaplacení peněžité částky (náhrady újmy na zdraví) soudce podle navrhovatele neprovedl úkon od 22. 11. 2019 do 24. 4. 2020 s tím, že dne 16. 10. 2019 rozhodla asistentka o znalečném, spis byl předložen soudci 22. 11. 2019 a teprve dne 24. 4. 2020 soudce ustanovil dalšího znalce. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední byl upozorněn 2. 3. 2020, 2. 4. 2020 a 22. 4. 2020.

[162] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 15. 6. 2020 postupoval bez průtahů.

[163] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována. Zkrácená referenční doba pro věci starší dvou let v délce dvou měsíců pro jednoduchý

procesní úkon (ustanovení znalce) byla překročena, kárný soud proto konstatuje, že se soudce dopustil **průtahů v řízení od 22. 11. 2019 do 24. 4. 2020**, tj. v délce **pěti měsíců**. Na průtahy byl přitom průběžně upozorňován, aniž jej to vedlo k výrazně vyšší aktivitě. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit uvedený jednoduchý procesní úkon.

20. 27 C 326/2016

[164] V řízení o vypořádání společného jmění manželů soudce podle navrhovatele nečinil úkony od 21. 10. 2019 do 28. 4. 2020 s tím, že dne 8. 10. 2019 zrušil soudce nařízené jednání a nařídil setkání s mediátorem, resp. do dne 19. 10. 2019, kdy se strany vyjádřily k osobě mediátora. Teprve dne 28. 4. 2020 však soudce vydal usnesení o mediaci. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce průtahů dopustil již v minulosti, na poslední byl upozorněn 3. 2. 2020, 2. 3. 2020, 2. 4. 2020 a 22. 4. 2020.

[165] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 27. 4. 2020 postupoval bez průtahů.

[166] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována. Zkrácená referenční doba pro věci starší dvou let v délce dvou měsíců pro jednoduchý procesní úkon (usnesení o mediaci) byla překročena, kárný soud proto konstatuje, že se soudce dopustil **průtahů v řízení od 21. 10. 2019 do 28. 4. 2020**, tj. v délce **více než 6 měsíců**. Na průtahy byl přitom průběžně upozorňován, aniž jej to vedlo k výrazně vyšší aktivitě. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit uvedený jednoduchý procesní úkon.

21. 27 C 344/2016

[167] V řízení o zaplacení peněžité částky (nájemného) navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 23. 9. 2019 do 15. 1. 2020 s tím, že dne 2. 9. 2019 soudce odvolal nařízené jednání z důvodu změny žaloby, teprve dne 15. 1. 2020 soudce rozhodl o připuštění změny žaloby. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce průtahů opakovaně dopustil již v minulosti, na poslední byl upozorněn 7. 1. 2020.

[168] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 15. 1. 2020 postupoval bez průtahů.

[169] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována, na průtahy v řízení byl soudce upozorněn přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu (7. 7. 2020). Zkrácená referenční doba pro věci starší dvou let v délce dvou měsíců pro jednoduchý procesní úkon (usnesení o připuštění změny žaloby) byla překročena, kárný soud proto konstatuje, že se soudce dopustil **průtahů v řízení od 23. 9. 2019 do 15. 1. 2020**, tj. v délce **více než tři a půl měsíce**.

22. 27 C 30/2017

[170] V řízení o nahrazení projevu vůle žalovaného při uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemků je soudci vytýkána nečinnost od 26. 11. 2019 do 8. 4. 2020 (135 dní). Počátek vytýkané nečinnosti navrhovatel vztahuje ke dni, kdy byl soudci předložen spis po nabytí právní moci usnesení o vrácení jistoty k zajištění náhrady škody vzniklé předběžným opatřením žalobci, konec ke dni, kdy dal soudce pokyn účtárně ke

vrácení jistoty 10 000 Kč. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorňován 2. 3. 2020 a 2. 4. 2020.

[171] Soudce namítl, že dne 6. 4. 2020 provedl úkon (č. l. 428), tudíž není správný ani výpočet doby bez úkonu. Průtahy vznikly pouze kvůli nedostatku času, přičemž se týkaly „jen“ vrácení jistoty. Řízení ve věci samé bylo pravomocně skončeno dne 10. 9. 2019 (č. l. 425), tedy před vznikem vytýkaných průtahů.

[172] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Na č. l. 428 se nachází pokyn k vrácení jistoty datovaný dnem 6. 4. 2020, avšak předán kanceláři byl podle ISAS až dne 8. 4. 2020. Zkrácená referenční doba pro jednoduchý úkon ve věci starší dvou let v délce dvou měsíců byla překročena, soudce se tedy dopustil **průtahů v řízení od 26. 11. 2019 do 8. 4. 2020**, tj. v délce **čtyři a půl měsíce**. Kárný soud nicméně tento průtah nehodnotí jako závažný, neboť k němu došlo až poté, co bylo řízení pravomocně ukončeno (zastaveno pro zpětvzetí žaloby). Protože nešlo jen o interní *postagendu* – v důsledku nečinnosti soudce byla žalobci vrácena složená jistota až čtyři a půl měsíce poté, co vrácena být měla dle výroku soudního usnesení, tedy zasáhla do práva účastníka řízení – nemohl kárný soud v této věci konstatovat, že se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil, oproti skutku č. 11. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit jednoduchý administrativní úkon, jak se také 8. 4. 2020 stalo.

23. 27 C 62/2017

[173] V řízení o žalobě o náhradu újmy na zdraví navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 29. 6. 2018 do 20. 1. 2020. Navrhovatel uvedl, že po té, co asistent soudce rozhodl o proplacení svědeckého, byl spis dne 29. 6. 2018 předložen soudci, který usnesením ze dne 25. 2. 2019 strany pouze vyzval, aby se vyjádřily k osobě znalce. Navrhovatel uvádí, že spis s vyjádřeními byl soudci předložen dne 11. 3. 2019, avšak až dne 15. 8. 2019 soudce ustanovil znalce. Spis nebyl znalci odeslán, ale obratem byl opět předložen soudci, který byl nečinný až do 20. 1. 2020, kdy ustanovil jiného znalce. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorněn 8. 12. 2019 a 7. 1. 2020.

[174] Soudce namítl, že ve vymezeném období provedl úkony, a to dne 25. 2. 2019 (č. l. 113 – 114), dne 1. 3. 2019 (č. l. 116), dne 7. 3. 2019 (č. l. 120) a dne 15. 8. 2019 (č. l. 122 – 123). Za nesprávný proto považuje i udávaný počet dnů průtahů.

[175] Pokud jde o návrhové tvrzení, kárný soud je i s ohledem na námitky soudce musí korigovat. Počátek tvrzeného období nečinnosti zjevně navrhovatel odvozuje z ISAS. Navrhovatel nezohlednil usnesení ze dne 25. 2. 2019 (č. l. 113), zřejmě proto, že je nepovažuje za úkon směřující k vyřízení věci. Tímto usnesením byli účastníci řízení vyzváni, aby se vyjádřili k osobám znalců, kteří ve věci přicházeli v úvahu, dále k tomu, aby soudu sdělili znění otázek, na něž by měl ustanovený znalec odpovědět (což žalovaná učinila), a žalobkyni byla rovněž uložena povinnost zaplatit zálohu na náklady důkazu znaleckým posudkem. Kárný soud toto usnesení považuje za úkon směřující k řádnému zjištění skutkového stavu (zjištění otázek, které účastníci řízení považují za nutné znalci položit) a k zajištění hladkého průběhu řízení (složení zálohy na náklady důkazu). Za úkon přerušující nečinnost naopak nepovažuje pokyn k rozeslání takto získaných vyjádření (dne 1. 3. 2019 a 7. 3. 2019). Kárný soud dále konstatuje, že nečinnost soudce byla přerušena též

usnesením o ustanovení znalce dne 15. 8. 2019. Navrhovatel také neuvedl, že dne 4. 9. 2019 obdržel Obvodní soud pro Prahu 8 sdělení ustanovené znalkyně, že není schopna vypracovat znalecký posudek. Na tuto okolnost reagoval soudce až dne 20. 1. 2020, kdy ustanovil jiného znalce. Na základě uvedeného lze konstatovat, že soudce byl v řízení nečinný od 29. 6. 2018 do 25. 2. 2019 (kdy vydal výše uvedené usnesení), dále od 11. 3. 2019 (kdy byl spis soudci předložen s vyjádřeními účastníků řízení ke znalci) do 15. 8. 2019 (kdy byla ustanovena znalkyně) a od 4. 9. 2019 (kdy znalkyně sdělila, že není schopna znalecký posudek vypracovat) do 20. 1. 2020 (kdy byl ustanoven jiný znalec).

[176] Podstatný pro zjištění kárně relevantních průtahů v řízení je nicméně fakt, že navrhovatel soudce upozornil na pravděpodobné průtahy již dne 8. 12. 2019, tedy více než 6 měsíců před podáním kárného návrhu, což plyne i z důkazu J. Ve vztahu k průtahům předcházejícím tomuto datu proto uplynula šestiměsíční subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu podle § 9 odst. 1 kárného zákona. Kontinuálně navazující období průtahů by sice bylo možné postihnout, avšak nečinnost v období od 9. 12. 2019 do 20. 1. 2020 v délce jednoho a půl měsíce nepřekročila dvouměsíční zkrácenou referenční dobu pro věci starší dvou let. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

24. 27 C 279/2017

[177] V řízení o zaplacení peněžité částky z titulu náhrady škody vzniklé při skončení nájmu navrhovatel soudci vytýká nečinnost v období od 21. 11. 2019, kdy mu byl spis předložen s vyjádřením žalované, do 2. 4. 2020, kdy dal soudce pokyn k zaslání vyjádření žalované žalobci a k výzvě žalované, aby označila důkazy k prokázání svých tvrzení. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorňován 2. 3. 2020 a 2. 4. 2020.

[178] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 2. 4. 2020 postupoval bez průtahů.

[179] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu – s jedinou drobnou výjimkou. Pokyn soudce k zaslání vyjádření žalované žalobci a k výzvě žalované, aby označila důkazy, je sice datován ke dni 2. 4. 2020, spis však byl kanceláři předán až dne 6. 4. 2020. Kárný soud je nicméně vázán tím, jak období vytýkané nečinnosti vymezil navrhovatel, a nemůže je upravovat v neprospěch kárně obviněného soudce. Šestiměsíční subjektivní lhůta k podání kárného návrhu zde byla zachována. Zkrácená referenční doba pro jednoduchý úkon ve věci starší dvou let v délce dvou měsíců byla překročena, soudce se tedy dopustil **průtahů v řízení od 21. 11. 2019 do 2. 4. 2020**, tj. v délce **čtyři a půl měsíce**. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit jednoduchý procesní úkon, který toto období nečinnosti přerušil.

25. 27 C 285/2017

[180] V řízení o zaplacení peněžité částky z titulu náhrady nákladů na péči hrazenou ze zdravotního pojištění navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 14. 10. 2019, kdy byl spis soudci předložen s listinami, které předložila žalobkyně, do 17. 2. 2020, kdy dal soudce kanceláři pokyn k zaslání usnesení s výzvou účastníkům řízení, aby doplnili svá tvrzení ke sporným otázkám. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti, na poslední průtahy byl upozorněn 3. 2. 2020.

[181] Soudce nemá námitky k popisu skutku.

[182] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, subjektivní lhůta k podání návrhu byla zachována. Zkrácená referenční doba pro jednoduchý úkon ve věci mladší dvou let (řízení bylo zahájeno 6. 11. 2017) v délce čtyř měsíců byla překročena, soudce se tedy dopustil **průtahů v řízení od 14. 10. 2019 do 17. 2. 2020**, tj. v délce **více než čtyři měsíce**.

26. 27 C 49/2018

[183] V řízení o zaplacení peněžitě částky s příslušenstvím navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 19. 11. 2019 do současnosti. Uvádí, že soudce si dne 18. 11. 2019 vyžádal sdělení o dostupnosti termínů pro videokonferenci, které obdržel následujícího dne (od něhož měl být nečinný). Další úkon již neučinil, ačkoli byl na průtahy opakovaně upozorňován (celkem šestkrát v období od 2. 3. 2020 do 27. 5. 2020). Navrhovatel dále uvedl, že spis obsahuje záznam soudce ze dne 9. 3. 2020, že prozatím nebude nařizováno jednání s ohledem na šíření onemocnění COVID-19. Navrhovateli však není zřejmé, proč soudce nenařídil jednání dávno před omezeními, či po nich, popřípadě v době trvání omezení v termínech doporučených Ministerstvem spravedlnosti. Není zřejmé ani to, proč soudce k četným urgencím nesdělil, že vyčkává s nařízením jednání.

[184] Soudce namítl, že nebyl nečinný do dne podání kárného návrhu, protože dne 23. 6. 2020 provedl úkon (č. 1. 62). Od té doby postupuje bez průtahů.

[185] Obsah předloženého spisu potvrzuje tvrzení navrhovatele, že si soudce dne 18. 11. 2019 vyžádal sdělení o dostupnosti termínů pro videokonferenci a dne 9. 3. 2020 do spisu zaznamenal, že prozatím nebude nařizovat jednání s ohledem na šíření onemocnění COVID-19. Ze spisu dále vyplývá, že dne 23. 6. 2020 soudce nařídil jednání, čímž došlo k přerušení vytýkané nečinnosti. S ohledem na vyhlášený nouzový stav od 12. 3. 2020 a na něj navazující doporučení Ministerstva spravedlnosti z 13. 3. 2020 a z 18. 5. 2020 kárný soud neklade soudci k tíži dobu od 12. 3. 2020 do 18. 5. 2020, byť nouzový stav soudce neomezoval v možnosti nařídít jednání na termín o několik měsíců později, jak také nakonec soudce učinil. Soudce byl tedy v tomto řízení nečinný od 19. 11. 2019 do 11. 3. 2020 a poté od 19. 5. 2020 do 23. 6. 2020, tj. v celkové délce téměř pěti měsíců. Nečinnost soudce tedy nepřekročila referenční dobu v délce osmi měsíců pro věci mladší dvou let, protože kárný soud konstatuje, že **v této věci se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil**.

27. 27 C 66/2018

[186] V řízení o žalobě o zaplacení dvou peněžitých částek s příslušenstvím navrhovatel soudci vyčítá nečinnost od 18. 11. 2019 do 6. 4. 2020. Uvádí, že soudce dne 18. 11. 2019 zrušil jednání nařizené na prosinec 2019, protože jeden z žalovaných navrhl vstup vedlejšího účastníka do řízení, a až dne 6. 4. 2020 vyzval navrženého vedlejšího účastníka, aby sdělil, zda do řízení vstoupí. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce průtahů dopustil již v minulosti, na poslední byl upozorněn 2. 4. 2020.

[187] Soudce namítl, že provedl úkony dne 2. 12. 2019 (č. 1. 224) a dne 2. 4. 2020 (č. 1. 225).

[188] K návrhovým tvrzením, která odpovídají obsahu spisu, kárný soud doplňuje, že Obvodní soud pro Prahu 8 obdržel dne 28. 11. 2019 námitku žalobce proti vstupu vedlejšího účastníka do řízení a soudce dal dne 3. 12. 2019 kanceláři pokyn, aby tuto námitku zaslala dalším účastníkům řízení. Za počátek relevantní nečinnosti soudce proto považuje až období navazující, kdy byl spis soudci dne 18. 12. 2019 předložen po vrácení doručenek. Konec vytýkaného období vztahuje navrhovatel k výzvě navrženému vedlejšímu účastníku, příslušné usnesení je však datováno dnem 2. 4. 2020. Období nečinnosti soudce od 18. 12. 2019 do 2. 4. 2020 (tři a půl měsíce) nepřekročilo zkrácenou referenční dobu čtyř měsíců pro jednoduchý procesní úkon ve věci mladší dvou let. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

28. 27 C 92/2018

[189] V řízení o vypořádání společného jmění manželů a obvyklého vybavení rodinné domácnosti navrhovatel soudci vyčítá nečinnost od 13. 12. 2019 do 2. 4. 2020. Uvedl, že dne 9. 12. 2019 žalobkyně k výzvě soudu sdělila, že navrhuje konkrétní mediátorku, avšak soudce teprve dne 2. 4. 2020 vyzval žalovaného, ať se k osobě mediátorky vyjádří. Soudce byl na průtahy v této věci upozorněn 2. 4. 2020.

[190] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Průtahy vznikly jen kvůli nedostatku času. Od 2. 4. 2020 postupoval bez průtahů; bez průtahů bude řízení i skončeno (3. 9. 2020 došlo ke zpětvzetí žaloby).

[191] Skutková tvrzení navrhovatele v této věci vyžadují drobnou korekci. Usnesením ze dne 9. 12. 2019 soudce nařídil účastníkům řízení první setkání s mediátorem a vyzval je, aby se ve lhůtě 30 dnů dohodli na osobě mediátora. Následujícího dne bylo soudu doručeno sdělení žalobkyně, že se s žalovaným na osobě mediátora neshodli a že žalobkyně navrhuje konkrétní mediátorku. Spis s tímto sdělením byl soudci předložen dne 13. 12. 2019. Teprve od tohoto dne lze soudce považovat za nečinného. Šestiměsíční subjektivní lhůta k podání kárného návrhu zde byla zachována, avšak nebyla překročena zkrácená referenční doba pro jednoduchý úkon ve věci mladší dvou let v délce čtyř měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

29. 27 C 166/2018

[192] V řízení o žalobě o výživné neprovdané matky navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 3. 10. 2019 do 24. 2. 2020. Navrhovatel uvedl, že dne 16. 9. 2019 soudce zrušil jednání nařízené na 17. 10. 2019, a to na žádost účastníka řízení. Spis byl soudci předložen dne 3. 10. 2019. Dne 14. 10. 2019 soudce zjišťoval stav řízení 43 Nc 551/2018 o určení výživného pro nezletilého, aniž by byl ze spisu patrný důvod, a teprve dne 24. 2. 2020 nařídil jednání na 9. 6. 2020.

[193] Soudce popis skutku nepovažuje za pravdivý. Dne 14. 10. 2019 provedl úkon (č. 1. 121). Od 24. 2. 2020 postupuje bez průtahů.

[194] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Kárný soud souhlasí s navrhovatelem, že zjišťování stavu řízení o výživném nezletilého, jehož matka v posuzovaném řízení uplatňuje nárok na výživné neprovdané matky (dne 14. 10. 2019), nebylo úkonem směřujícím k vyřízení této věci. Z § 920 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nevyplývá, že by byl nárok neprovdané matky na výživné a zajištění úhrady některých

nákladů jakkoli závislý na výši výživného přiznaného nezletilému dítěti. Nebylo tedy nezbytné zjišťovat, jak soudy rozhodly o výživném nezletilého, byť to soudce mohl považovat za praktické. Šestiměsíční subjektivní lhůta k podání návrhu byla zachována, avšak nebyla překročena referenční doba pro věci mladší dvou let v délce osmi měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

30. 27 C 171/2018

[195] V řízení o žalobě o zaplacení peněžité částky s příslušenstvím je soudci vyčítána nečinnost v období od 23. 12. 2019 do 2. 4. 2020 (95 dní). Navrhovatel uvedl, soudce dne 10. 12. vyzval žalobkyni ke sdělení, zda žalovaná dluh splácí. Vyjádření žalobkyně bylo soudci předloženo dne 23. 12. 2019, teprve dne 2. 4. 2020 nařídil ústní jednání. Navrhovatel poznamenal, že v uvedené věci se soudce opakovaných průtahů dopustil již v minulosti.

[196] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 2. 4. 2020 postupoval bez průtahů. Řízení bylo pravomocně skončeno 13. 5. 2020 rozsudkem.

[197] Návrhové tvrzení obsahu spisu zcela neodpovídá. Kárný soud se ztotožňuje s navrhovatelem co do vymezení konce vytýkané nečinnosti soudce, který nastal dne 2. 4. 2020 (nařízení jednání, na němž bylo vyhlášeno rozhodnutí), dobu od vyhlášení nouzového stavu, tj. od 12. 3. 2020 však soudci k tíži přičítat nemůže (s ohledem na doporučení Ministerstva spravedlnosti z 13. 3. 2020), byť nouzový stav soudce neomezoval v možnosti nařídít jednání na termín o několik měsíců později, resp. k vyhlášení rozsudku, jak také nakonec soudce učinil. Úpravu vyžaduje také určení počátku vytýkané nečinnosti. Navrhovatel uvedl, že soudci byl spis s požadovaným vyjádřením žalobkyně předložen dne 23. 12. 2019, z ISAS i e-mailů s upozorněními na průtahy, které předložil navrhovatel (důkaz J) však vyplývá, že se tak stalo až dne 30. 12. 2019. Období zjištěné nečinnosti soudce navíc nepřesahuje referenční dobu pro věci mladší dvou let, která činí osm měsíců. Kárný senát proto konstatuje, že v tomto řízení **průtahy nezjistil**. Pokud jde o období od 12. 8. 2019 do 10. 12. 2019, není zcela zřejmé, zda navrhovatel i toto období navrhuje ke kárnému postihu. I kdyby tak však učinil, je zřejmé, že na průtahy v této věci byl soudce upozorněn 8. 12. 2019, tj. v době delší než 6 měsíců před podáním kárného návrhu (7. 7. 2020), takže by v tomto případě byla beztak překročena subjektivní lhůta k podání kárného návrhu dle § 9 odst. 1 kárného zákona.

31. 27 C 273/2018

[198] V řízení o zaplacení peněžité částky s příslušenstvím navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 4. 11. 2019 do 24. 2. 2020. Uvádí, že soudci bylo dne 4. 11. 2019 předloženo vyjádření žalovaného k žalobě. Teprve dne 24. 2. 2020 zaslal soudce dotaz žalobkyni, zda s ohledem na to, že zaplatila soudní poplatek za žalobu, trvá na své žádosti o osvobození soudních poplatků. Soudce byl na průtahy upozorňován 3. 2. 2020.

[199] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 24. 2. 2020 postupoval bez průtahů.

[200] Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Kárný soud doplňuje, že žalobkyně zaplatila soudní poplatek již 4. 9. 2019 a teprve po půl roce se jí soudce ptá, jaký vliv to má mít na její žádost o osvobození od soudního poplatku vznesenou více než před rokem.

Šestiměsíční subjektivní lhůta pro podání návrhu byla zachována. Nečinnost soudce však nepřesáhla zkrácenou referenční dobu pro věci mladší dvou let v délce čtyř měsíců, kárný soud tedy v tomto řízení **kárně relevantní průtahy neshledal**.

32. 27 C 31/2019

[201] V řízení o nahrazení projevu vůle při uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemků navrhovatel soudci vytýká průtahy od 16. 9. 2019, kdy mu byl předložen spis, do 15. 1. 2020, kdy nařídil jednání.

[202] Soudce uvedl, že dne 15. 1. 2020 provedl úkon (č. l. 319). Od 10. 1. 2020 postupoval bez průtahů.

[203] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Referát z 10. 1. 2020 na č. l. 319 obdržela kancelář dne 15. 1. 2020. Soudce byl na průtahy upozorněn 7. 1. 2020, tedy přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu. Subjektivní lhůta proto byla zachována. Osmiměsíční referenční doba ve věcech mladších dvou let však nebyla překročena, kárný soud proto **neshledal průtahy v řízení**.

33. 27 C 41/2019

[204] Ve věci týkající se zaplacení bagatelní peněžité částky jako náhrady škody navrhovatel soudci vytýká průtahy od 16. 9. 2019, kdy mu byl spis předložen po uplynutí lhůty k vyjádření k žalobě, do 8. 1. 2020, kdy dal věc na vyhlášení rozsudku pro uznání (den po upozornění na možné průtahy, 7. 1. 2020).

[205] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Průtahy vznikly jen kvůli nedostatku času. Od 8. 1. 2020 postupoval rychle. Řízení bylo pravomocně skončeno 8. 2. 2020 rozsudkem.

[206] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 7. 1. 2020, tedy přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu. Subjektivní lhůta proto byla zachována. Čtyřměsíční zkrácená referenční doba ve věcech mladších dvou let (pro vydání rozsudku pro uznání) však nebyla překročena, kárný soud proto **v této věci kárně relevantní průtahy neshledal**.

34. 27 C 52/2019

[207] V řízení o vypořádání společného jmění manželů navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 18. 10. 2019, aniž uvedl, jak tento okamžik určil. Dne 11. 10. 2019 nechal soudce žalobkyni zaslat vyjádření k žalobě a spis uložit na lhůtu (30 dní). Dne 26. 3. 2020 soudce vyzval žalobkyni k doplnění žaloby a žalovaného ke sdělení, označení důkazů a předložení protinávrhu na vypořádání. Na pravděpodobné průtahy byl soudce upozorněn 3. 2. 2020 a 2. 3. 2020.

[208] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 26. 3. 2020 postupoval bez průtahů.

[209] Navrhovatel neobjasnil tvrzený počátek vytýkané nečinnosti. Jinak návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020 (nikoli 3. 2. 2020), subjektivní lhůta proto byla zachována. Kárný soud nevidí důvod zohlednit uložení

spisu na lhůtu 30 dnů při rozeslání vyjádření k žalobě podle pokynu soudce ze dne 11. 10. 2019. Vyjde proto ze dne, kdy by po doručení vyjádření byl spis znovu předložen soudci, nebýt jeho pokynu k uložení, tj. 14. 10. 2019, resp. 18. 10. 2019, jak začátek nečinnosti vymezil navrhovatel. Doba čtyř měsíců jako zkrácená referenční doba ve věcech mladších dvou let (pro jednoduchý procesní úkon) byla překročena. Kárný soud proto shledal **průtahy v řízení od 18. 10. 2019 do 26. 3. 2020**, tj. v délce **více než pět měsíců**. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit onen jednoduchý procesní úkon.

35. 27 C 77/2019

[210] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 13. 8. 2019, kdy mu byl předložen spis s vyjádřením k žalobě, jež nechal následujícího dne zaslat žalobci, do 10. 1. 2020, kdy nařídil ústní jednání na 26. 3. 2020. Na pravděpodobné průtahy byl upozorněn 7. 1. 2020.

[211] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 26. 3. 2020 postupoval bez průtahů.

[212] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována, neboť průtahy byly zjištěny a soudce na ně byl upozorněn 7. 1. 2020, tedy přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu. Kárný soud nevidí důvod zohlednit uložení spisu na lhůtu 30 dnů při rozeslání vyjádření k žalobě podle pokynu soudce ze dne 14. 8. 2019. Vyjde proto ze dne, kdy by po doručení vyjádření byl spis znovu předložen soudci, nebýt jeho pokynu k uložení, tedy 21. 8. 2019. Nečinnost soudce od 21. 8. 2019 do 10. 1. 2020 (více než čtyři a půl měsíce) však nepřekročila osmiměsíční referenční dobu pro věci mladší dvou let. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil**.

36. 27 C 82/2019

[213] Ve věci týkající se zaplacení peněžité částky, o níž bylo nejprve rozhodnuto platebním rozkazem doručeným dne 2. 8. 2019, navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 13. 9. 2019, kdy nechal rozeslat odpor a vyjádření k žalobě, do 30. 1. 2020, kdy nechal žalované zaslat zpětvzetí žaloby, doručené předešlého dne, a asistentce dal pokyn k vydání usnesení o zastavení řízení.

[214] Soudce neuplatnil námitky k vymezení doby bez úkonů. Žádá však zohlednit, že žalovaná chtěla věc řešit mimosoudně (podání z 12. 9. 2019 na č. l. 64) a že v době bez úkonů k dohodě účastnic skutečně došlo (zpětvzetí žaloby z 27. 1. 2020 na č. l. 66). Následně postupoval bez průtahů, věc byla pravomocně skončena 18. 3. 2020 usnesením o zastavení řízení.

[215] K návrhovému tvrzení, jež odpovídá obsahu spisu, kárný soud dodává, že žalovaná ve vyjádření k žalobě doručeném 12. 9. 2019 sdělila mimo jiné, že jedná s žalobkyní o mimosoudním řešení. Za této situace nelze hodnotit jako bezúčelný pokyn soudce ze dne 13. 9. 2019 k uložení věci na lhůtu 30 dnů, takže za počátek možné nečinnosti lze považovat až den 17. 10. 2019, kdy se spis soudci vrátil z kanceláře. Dne 29. 1. 2020 pak soudu došlo zpětvzetí žaloby, čímž bylo období nečinnosti soudce přerušeno. Je tedy zřejmé, že v období od 17. 10. 2019 do 29. 1. 2020 nebyla překročena referenční doba osmi

měsíců ve věcech mladších dvou let, kárný soud proto **neshledal kárně relevantní průtahy v řízení.**

37. 27 C 107/2019

[216] Ve věci týkající se zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 10. 9. 2019, kdy mu měl být předložen spis po vrácení zásilek s výzvou žalovanému k vyjádření, do 9. 1. 2020, kdy soudce nařídil jednání.

[217] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 8. 1. 2020 postupoval bez průtahů.

[218] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována, neboť průtahy byly zjištěny a soudce na ně byl upozorněn 7. 1. 2020, tedy přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu. Pokyn soudce k nařízení ústního jednání soudní kancelář převzala 8. 1. 2020, proto kárný soud zkrátil tvrzené období nečinnosti. Referenční doba osmi ve věcech mladších dvou let však nebyla překročena, kárný soud proto **neshledal kárně relevantní průtahy v řízení.**

38. 27 C 108/2019

[219] Ve věci týkající se zaplacení bagatelní peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 10. 9. 2019, kdy mu měl být předložen spis po vrácení zásilek s výzvou žalovanému k vyjádření, do 9. 1. 2020, kdy soudce nařídil ústní jednání. Soudce byl na pravděpodobné průtahy upozorněn 7. 1. 2020.

[220] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 8. 1. 2020 postupoval bez průtahů.

[221] Návrhové tvrzení odpovídá až na detaily obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována, neboť průtahy byly zjištěny a soudce na ně byl upozorněn 7. 1. 2020, tedy přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu. Pokyn soudce k nařízení ústního jednání soudní kancelář převzala 8. 1. 2020, proto kárný soud zkrátil tvrzené období nečinnosti. Referenční doba osmi měsíců ve věcech mladších dvou let však nebyla překročena, kárný soud proto **neshledal kárně relevantní průtahy v řízení.**

39. 27 C 117/2019

[222] Ve věci týkající se zaplacení bagatelní peněžité částky, navrhovatel soudci vytýká průtahy od 2. 10. 2019, kdy soudce nechal žalované zaslat vyjádření žalobce k návrhu žalované na mimosoudní řešení sporu, do 27. 3. 2020, kdy soudce žalobce vyzval k doplnění skutkových tvrzení a označení důkazů. Na pravděpodobné průtahy byl soudce upozorněn 2. 3. 2020.

[223] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 26. 3. 2020 postupoval bez průtahů.

[224] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Kárný soud však zohlednil uložení spisu na lhůtu 30 dnů při rozeslání vyjádření žalobce k návrhu žalované na mimosoudní řešení sporu, neboť soudce mohl po uvedené dobu legitimně čekat na výsledek jednání stran. Za

počátek možné nečinnosti tedy kárný soud považuje až den 6. 11. 2019, kdy se spis soudci vrátil z kanceláře. Zkrácená referenční doba ve věcech mladších dvou let (pro jednoduchý procesní úkon) v délce čtyř měsíců byla i tak překročena, kárný soud proto shledal **průtahy v řízení od 6. 11. 2019 do 27. 3. 2020**, tj. v délce **více než čtyři a půl měsíce**. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit onen jednoduchý procesní úkon.

40. 27 C 118/2019

[225] V řízení o nahrazení souhlasu s vydáním úschovy navrhovatel soudci vytýká průtahy od 4. 10. 2019, dva dny po rozeslání vyjádření k žalobě, do 27. 3. 2020, kdy soudce vyzval žalovaného k založení plné moci pro jeho zástupce.

[226] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 26. 3. 2020 postupoval bez průtahů.

[227] Návrhové tvrzení až na detaily odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Kárný soud nevidí důvod zohlednit uložení spisu na lhůtu 30 dnů při rozeslání vyjádření k žalobě, nicméně samo vyjádření k žalobě procesně účelné bylo, za počátek relevantní nečinnosti proto kárný soud považuje den, kdy by se věc po doručení vyjádření vrátila soudci, nebýt jeho pokynu k uložení na lhůtu, tj. den 4. 10. 2020 (jak ostatně počátek vytýkaného období vymezil navrhovatel). Konec období nečinnosti pak kárný soud vztahuje ke dni 26. 3. 2020, kdy bylo vydáno usnesení s výzvou k založení plné moci. Zkrácená referenční doba ve věcech mladších dvou let (pro jednoduchý procesní úkon) v délce čtyř měsíců byla překročena, kárný soud proto shledal **průtahy v řízení od 4. 10. 2019 do 26. 3. 2020**, tj. v délce **více než pět a půl měsíce**. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit onen jednoduchý procesní úkon.

41. 27 C 132/2019

[228] V řízení o zaplacení peněžitě částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 14. 10. 2019, kdy mu byl spis předložen po bezvýsledné výzvě žalovanému ke sdělení adresy bydliště ke dni zahájení řízení, do 4. 2. 2020, kdy soudce žalovaného vyzval k vyjádření k žalobě.

[229] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 4. 2. 2020 postupoval bez průtahů.

[230] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 3. 2. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Avšak nečinnost od 14. 10. 2019 do 4. 2. 2020 (více než tři a půl měsíce) nepřekročila čtyřměsíční zkrácenou referenční dobu ve věcech mladších dvou let (pro jednoduché procesní úkony). Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil**.

42. 27 C 144/2019

[231] V řízení o zaplacení peněžitě částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 18. 12. 2019, kdy mu byl předložen spis po vrácení zásilky s prostou výzvou k vyjádření k žalobě, do 2. 4. 2020, kdy soudce vyzval žalobkyni k předložení důkazu a vyrozuměl účastníky o

skutečnostech, jež by mohly vést k závěru o neplatnosti smlouvy o úvěru, o niž žalobkyně opírá uplatněné nároky.

[232] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 2. 4. 2020 postupoval bez průtahů.

[233] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, avšak nečinnost od 18. 12. 2019 do 2. 4. 2020 (tři a půl měsíce) nepřekročila čtyřměsíční zkrácenou referenční dobu ve věcech mladších dvou let (pro jednoduché procesní úkony). Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

43. 27 C 147/2019

[234] V řízení o zaplacení bagatelní peněžitě částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 18. 12. 2019, kdy mu byl předložen spis po vrácení zásilek s výzvou k vyjádření k žalobě, do 2. 4. 2020, kdy nařídil jednání na 1. 6. 2020.

[235] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 2. 4. 2020 postupoval bez průtahů.

[236] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 4. 2020, subjektivní lhůta je proto zachována. Osmiměsíční referenční doba ve věcech mladších dvou let však nebyla překročena, kárný soud proto **neshledal kárně relevantní průtahy v řízení.**

44. 27 C 154/2019

[237] V řízení o žalobě o uložení povinnosti zpřístupnit byt a strpět provedení výměny oken a výměny rozdělovačů topných nákladů na radiátorech navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 19. 11. 2019, kdy mu měl být spis předložen po doručení vyjádření žalované k žalobě, do 3. 6. 2020, kdy nařídil ústní jednání na září 2020. V mezidobě, dne 27. 3. 2020, soudní kancelář převzala pokyn soudce z 25. 3. 2020 zaslat žalobci vyjádření k žalobě a žalovanému zaslat doplnění žaloby. Den převzetí pokynu navrhovatel v odůvodnění označil za konec nečinnosti.

[238] Soudce namítl, že dne 25. 3. 2020 učinil úkon (č. l. 233).

[239] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta je proto zachována. Kárný soud považuje zaslání vyjádření k žalobě za běžný procesní úkon, který období nečinnosti přerušil. Proto za den ukončení období nečinnosti považuje den 27. 3. 2020, kdy kancelář převzala pokyn soudce z 25. 3. 2020. Zkrácená referenční doba ve věcech mladších dvou let (pro jednoduchý procesní úkon) v délce čtyř měsíců byla překročena, kárný soud proto shledal **průtahy v řízení od 19. 11. 2019 do 27. 3. 2020, tj. v délce více než čtyři měsíce.** Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit onen jednoduchý procesní úkon.

45. 27 C 158/2019

[240] V řízení o žalobě o zaplacení pojistného plnění z pojištění odpovědnosti za újmu na zdraví způsobenou provozem vozidla navrhovatel soudci vytýká průtahy od 23. 9. 2019,

kdy byl soudci předložen spis po vyjádření žalované k žalobě, do 30. 3. 2020, kdy soudce žalobkyni i žalovanou vyzval k vyjádření. V mezičase (po upozornění na průtahy dne 7. 1. 2020) soudce dne 8. 1. 2020 žalobkyni zaslal vyjádření žalované.

[241] Soudce namítl, že ve vymezeném období postupoval bez průtahů: úkon učinil 8. 1. 2020 (č. 1. 94) a dne 26. 2. 2020 (č. 1. 97). Bez průtahů postupoval také od 30. 3. 2020. Úkony považuje za účelné, spor byl pravomocně skončen 30. 7. 2020 smírem.

[242] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 7. 1. 2020, tedy přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu. Subjektivní lhůta proto byla zachována. Kárný soud považuje zaslání vyjádření k žalobě dne 8. 1. 2020 za běžný procesní úkon, který období nečinnosti přerušil. Bezprostředně po doručení vyjádření (10. 1. 2020) však navazovalo další období nečinnosti. Za úkon způsobilý přerušit nečinnost totiž kárný soud nepovažuje pokyn soudce z 26. 2. 2020 předložit spis následujícího dne k nahlédnutí zástupkyni žalobce. Soudce byl tedy nečinný od 23. 9. 2019 do 8. 1. 2020 a od 11. 1. 2020 do 30. 3. 2020, délka každého z těchto však nepřekročila zkrácenou referenční dobu ve věcech mladších dvou let v délce čtyř měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci se soudce nedopustil kárně relevantních průtahů.**

46. 27 C 163/2019

[243] Ve věci týkající se zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 29. 10. 2019, kdy mu byl spis předložen po vrácení zásilky s prostou výzvou k vyjádření k žalobě, do 4. 2. 2020, kdy soudce žalobkyni vyzval k doplnění tvrzení a označení důkazů.

[244] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že k průtahům došlo jen z nedostatku času a že od 24. 2. 2020 postupoval bez průtahů.

[245] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na pravděpodobné průtahy upozorněn 3. 2. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Avšak nečinnost od 29. 10. 2019 do 24. 2. 2020 nepřekročila čtyřměsíční zkrácenou referenční dobu ve věcech mladších dvou let (pro jednoduché procesní úkony). Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

47. 27 C 164/2019

[246] Ve věci týkající se zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 21. 10. 2019, kdy mu byl spis předložen po doručení prosté výzvy k vyjádření k žalobě (usnesení vydané asistentkou soudce), do 4. 2. 2020, kdy soudce vydal kvalifikovanou výzvu.

[247] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 4. 2. 2020 postupoval bez průtahů. Dne 22. 4. 2020 bylo řízení pravomocně skončeno rozsudkem.

[248] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 3. 2. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Avšak nečinnost od 21. 10. 2019 do 4. 2. 2020 (tři a půl měsíce) nepřekročila čtyřměsíční zkrácenou referenční dobu ve věcech mladších dvou let (pro jednoduché procesní úkony). Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

48. 27 C 165/2019

[249] Ve věci týkající se zaplacení bagatelní peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 21. 10. 2019, kdy mu byl spis předložen po vrácení zásilky s prostou výzvou k vyjádření k žalobě (usnesení vydané asistentkou soudce), do 4. 2. 2020, kdy nařídil ústní jednání na 2. 4. 2020.

[250] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 4. 2. 2020 postupoval bez průtahů. Dne 25. 6. 2020 byl vyhlášen rozsudek.

[251] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 3. 2. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Referenční doba osmi měsíců pro věci mladší dvou let však nebyla překročena (nečinnost trvala tři a půl měsíce), **kárný soud proto neshledal kárně relevantní průtahy v řízení.**

49. 27 C 169/2019

[252] Ve věci týkající se zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 14. 10. 2019, kdy mu byl předložen spis po uplynutí lhůty k vyjádření k žalobě, do 4. 2. 2020, kdy soudce vyzval žalobkyni k doplnění tvrzení a informoval účastníky o skutečnostech nasvědčujících možné neplatnosti smlouvy.

[253] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 4. 2. 2020 postupoval bez průtahů. Dne 25. 6. 2020 byl vyhlášen rozsudek.

[254] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 3. 2. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Avšak nečinnost od 14. 10. 2019 do 4. 2. 2020 (tři a půl měsíce) nepřekročila čtyřměsíční zkrácenou referenční dobu ve věcech mladších dvou let (pro jednoduché procesní úkony). Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

50. 27 C 172/2019

[255] Ve věci týkající se zaplacení bagatelní peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 21. 10. 2019, kdy mu byl předložen spis po vrácení zásilek s výzvou k vyjádření k žalobě, do 4. 2. 2020, kdy soudce žalovanou vyzval ke sdělení adresy faktického bydliště ke dni zahájení soudního řízení.

[256] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 4. 2. 2020 postupoval bez průtahů.

[257] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 3. 2. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Avšak nečinnost od 21. 10. 2019 do 4. 2. 2020 (tři a půl měsíce) nepřekročila čtyřměsíční zkrácenou referenční dobu ve věcech mladších dvou let (pro jednoduché procesní úkony). Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

51. 27 C 175/2019

[258] Ve věci týkající se zaplacení bagatelní peněžitě částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 21. 10. 2019, kdy mu měl být spis předložen po vrácení zásilky s výzvou k vyjádření k žalobě, do 5. 2. 2020, kdy soudce ve věci nařídil jednání.

[259] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 5. 2. 2020 postupoval bez průtahů. Dne 14. 8. 2020 bylo řízení pravomocně skončeno rozsudkem.

[260] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 3. 2. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Referenční doba osmi měsíců pro věci mladší dvou let však nebyla překročena (nečinnost trvala tři a půl měsíce), **kárný soud proto neshledal kárně postižitelné průtahy v řízení.**

52. 27 C 176/2019

[261] Ve věci týkající se zaplacení bagatelní peněžitě částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 13. 11. 2019, kdy mu byl spis předložen po vrácení zásilky s výzvou k vyjádření k žalobě, do 2. 4. 2020, tedy dne následujícího po dni, kdy dal soudce pokyn k vytištění příloh žaloby. Dne 17. 4. 2020 soudce žalobkyni vyzval k označení dalších důkazů.

[262] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 2. 4. 2020 postupoval bez průtahů. Dne 8. 9. 2020 byl vyhlášen rozsudek.

[263] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Vymezení počátku a konce doby vytýkané nečinnosti je imanentní součástí popisu vytýkaného skutku, jímž je kárný soud vázán. Proto bude vycházet z navrhovatelem označeného konce období průtahů, přestože pokyn k vytištění příloh (na rozdíl od výzvy žalobci k označení dalších důkazů) podle kárného soudu nepřerušil období průtahů. Zkrácená referenční doba čtyř měsíců pro věci mladší dvou let (pro jednoduché procesní úkony) byla překročena, kárný soud proto shledal **průtahy v řízení od 13. 11. 2019 do 2. 4. 2020, tj. v délce více než čtyři a půl měsíce.** Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit onen jednoduchý administrativní úkon, kterým podle navrhovatele přerušil svou nečinnost.

53. 27 C 179/2019

[264] Ve věci týkající se zaplacení peněžitě částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 29. 10. 2019, kdy mu byl spis předložen po vrácení zásilky s prostou výzvou k vyjádření k žalobě (usnesení vydané asistentkou soudce), do 24. 2. 2020, kdy soudce žalobkyni vyzval k doplnění tvrzení a označení důkazů (nikoli vydal kvalifikovanou výzvu, jak nesprávně tvrdil navrhovatel).

[265] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 24. 2. 2020 postupoval bez průtahů.

[266] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 3. 2. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Avšak nečinnost od 29. 10. 2019 do 24. 2. 2020 nepřekročila čtyřměsíční zkrácenou referenční dobu ve věcech mladších dvou let (pro jednoduché procesní úkony). Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

54. 27 C 181/2019

[267] Ve věci týkající se zaplacení bagatelní peněžitě částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 6. 11. 2019, kdy byl soudci předložen spis po doručení prosté výzvy k vyjádření k žalobě, do 2. 4. 2020, tedy dne následujícího po pokynu soudce vytisknout přílohy žaloby, podle odůvodnění kárného návrhu „spíše však do 17. 4. 2020“, kdy soudce žalobkyni vyzval k označení dalších důkazů.

[268] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 1. 5. 2020 postupoval bez průtahů.

[269] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Vymezení počátku a konce doby vytýkané nečinnosti je imanentní součástí popisu vytýkaného skutku, jímž je kárný soud vázán. Proto bude vycházet z navrhovatelem jednoznačně označeného konce období průtahů, přestože pokyn k vytištění příloh podle kárného soudu nepřerušil období průtahů; navrhovatel sice naznačuje, že průtahy trvaly déle, není však přípustné, aby kárný soud namísto navrhovatele k tíži kárně obviněného vymezoval základní znaky skutku. Zkrácená referenční doba čtyř měsíců pro věci mladší dvou let (následoval jednoduchý procesní úkon) byla překročena, kárný soud proto shledal **průtahy v řízení od 6. 11. 2019 do 2. 4. 2020**, tj. v délce **téměř pět měsíců**.

55. 27 C 186/2019

[270] Ve věci týkající se zaplacení peněžitě částky, o níž bylo nejprve rozhodnuto elektronickým platebním rozkazem doručeným dne 17. 7. 2019 (poznámka kárného soudu), navrhovatel soudci vytýká průtahy od 14. 8. 2019, kdy soudce nechal žalobci zaslat odpor proti platebnímu rozkazu, do 8. 1. 2020, kdy nařídil ústní jednání na 24. 3. 2020.

[271] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 8. 1. 2020 postupoval bez průtahů.

[272] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Subjektivní lhůta je zachována, neboť průtahy byly zjištěny a soudce na ně byl upozorněn 7. 1. 2020, tedy přesně 6 měsíců před podáním kárného návrhu. Kárný soud nemá k dispozici text elektronického platebního rozkazu v této věci, s přihlédnutím k textu jiného vyžádaného rozhodnutí (důkaz U) však předpokládá (ve prospěch kárně obviněného), že rovněž obsahoval (tzv. kvalifikovanou) výzvu k vyjádření k žalobě ve lhůtě 30 dní ode dne uplynutí lhůty k podání odporu (v dané věci byl elektronický platební rozkaz doručen 17. 7. 2019, odpor byl podán 29. 7. 2019, lhůta k podání odporu uplynula 1. 8. 2019, lhůta 30 dnů k vyjádření uplynula 2. 9. 2019). Kárný soud proto sice nepřihlíží k pokynu soudce k uložení spisu na lhůtu při rozeslání odporu s vyjádřením k žalobě (pokyn z 14. 8. 2019 k uložení na 30 dnů od doručení), ale zohlední konec lhůty k (doplnění) vyjádření žalované k žalobě (2. 9. 2019). Nečinnost o něco přesahující čtyři měsíce (od 3. 9. 2019 do 8. 1. 2020) však nepřekročila referenční dobu pro věci mladší dvou let v délce osmi měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v této věci se soudce nedopustil kárně relevantních průtahů**.

56. 27 C 195/2019

[273] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 27. 11. 2019, kdy mu byl předložen spis s vyjádřením žalované k žalobě doručeným dne 25. 11. 2019, do 26. 3. 2020, kdy dal pokyn k jeho rozeslání.

[274] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 26. 3. 2020 postupoval bez průtahů.

[275] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Avšak nečinnost od 27. 11. 2019 do 26. 3. 2020 nepřekročila čtyřměsíční zkrácenou referenční dobu ve věcech mladších dvou let (pro jednoduché procesní úkony). Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

57. 27 C 208/2019

[276] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 11. 9. 2019, kdy soudce nechal žalobci zaslat odpor proti elektronickému platebnímu rozkazu, do 6. 2. 2020, kdy soudce nařídil jednání.

[277] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 6. 2. 2020 postupoval bez průtahů, dne 8. 9. 2020 byl vyhlášen rozsudek.

[278] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020 (nikoli 7. 1. 2020, jak mylně uvedl navrhovatel), subjektivní lhůta proto byla zachována. Avšak nečinnost od 11. 9. 2019 do 6. 2. 2020 (téměř pět měsíců) nepřekročila referenční dobu ve věcech mladších dvou let v délce osmi měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

58. 27 C 223/2019

[279] Ve věci týkající se zaplacení peněžité částky, o níž bylo nejprve rozhodnuto elektronickým platebním rozkazem doručeným dne 12. 7. 2019, navrhovatel soudci vytýká průtahy od 12. 11. 2019 do 27. 3. 2020. Dne 4. 10. 2019 nechal soudce žalobkyni zaslat odpor proti platebnímu rozkazu doručený dne 26. 7. 2019. Navrhovatel určil počátek průtahového období zřejmě podle ISAS, resp. podle e-mailové zprávy ze dne 2. 3. 2020 upozorňující na průtahy - věc byla v systému vedena u soudce bez úkonu právě od 12. 11. 2019. Dne 24. 3. soudce nechal vytisknout přílohy žaloby a 27. 3. vyzval žalobkyni k doplnění žaloby.

[280] Soudce popis skutku nepovažuje za pravdivý v rozsahu tvrzené délky období bez úkonu. Navrhovatelem vymezené období trvalo 135 dnů, nikoli 176.

[281] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Délku nečinnosti kárný soud vyhodnotí sám. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Zkrácená referenční doba čtyř měsíců pro věci mladší dvou let (pro jednoduchý procesní úkon) byla překročena, kárný soud proto shledal **průtahy v řízení od 12. 11. 2019 do 27. 3. 2020, tj. v délce čtyři a půl měsíce.** Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit onen jednoduchý procesní úkon.

59. 27 C 224/2019

[282] Ve věci týkající se zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 4. 10. 2019, kdy soudce nechal žalobci zaslat vyjádření žalované k žalobě došlé 23. 7. 2019 (a spis uložit na lhůtu 30 dnů), do 30. 3. 2020, kdy soudce žalobce vyzval k doplnění tvrzení a označení důkazů. V mezičase, dne 24. 3. 2020, nechal soudce vytisknout přílohy žaloby.

[283] Soudce namítl, že dne 24. 3. 2020 učinil úkon (č. l. 18), na nějž navazovaly další úkony zajišťující další postup bez průtahů.

[284] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Kárný soud nevidí důvod zohlednit uložení spisu na lhůtu 30 dnů při přeposlání vyjádření k žalobě žalobci podle pokynu soudce ze dne 4. 10. 2019, když pak soudce o několik měsíců později žalobce vyzval k odstranění vad. Vyjde proto z navrhovatelem označeného počátku nečinnosti. Pokyn kanceláři k vytištění příloh žaloby ze dne 24. 3. 2020 kárný soud ve shodě s navrhovatelem nepovažuje za úkon směřující k vyřízení věci způsobilý přerušit období nečinnosti. Zkrácená referenční doba čtyř měsíců pro věci mladší dvou let (pro jednoduché procesní úkony) byla překročena, kárný soud proto shledal **průtahy v řízení od 4. 10. 2019 do 30. 3. 2020**, tj. v délce **téměř 6 měsíců**. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit onen jednoduchý procesní úkon.

60. 27 C 226/2019

[285] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 4. 10. 2019, kdy soudce nechal žalobkyni zaslat odpor doručený dne 15. 8. 2019, do 30. 3. 2020, kdy soudce žalobkyni vyzval k označení důkazů. V mezičase, dne 24. 3. 2020, nechal soudce vytisknout přílohy žaloby.

[286] Soudce namítl, že dne 24. 3. 2020 učinil úkon (č. l. 20), na nějž navazovaly další úkony zajišťující další postup bez průtahů.

[287] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Pokyn kanceláři k vytištění příloh žaloby ze dne 24. 3. 2020 kárný soud ve shodě s navrhovatelem nepovažuje za úkon směřující k vyřízení věci způsobilý přerušit období nečinnosti. Avšak nečinnost od 4. 10. 2019 do 30. 3. 2020 (téměř šest měsíců) nepřekročila referenční dobu ve věcech mladších dvou let v délce osmi měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil**.

61. 27 C 233/2019

[288] V řízení o zaplacení peněžité částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 4. 10. 2019, kdy soudce nechal žalobkyni zaslat odpor s vyjádřením k žalobě, do 30. 3. 2020, kdy soudce žalobkyni i žalovanou vyzval k doplnění tvrzení a označení důkazů. V mezičase, dne 24. 3. 2020, nechal soudce vytisknout přílohy žaloby.

[289] Soudce namítl, že dne 24. 3. 2020 učinil úkon (č. l. 15), na nějž navazovaly další úkony zajišťující další postup bez průtahů.

[290] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta byla zachována. Pokyn kanceláři k vytištění příloh žaloby ze dne 24. 3. 2020 kárný soud ve shodě s navrhovatelem nepovažuje za úkon směřující k vyřízení věci způsobilý přerušit období nečinnosti. Kárný soud však nepřehlédl, že soudce v referátu k rozeslání odporu spis lhůtoval na kanceláři po dobu 30 dnů od doručení. Ve spise není založen text elektronického platebního rozkazu (pouze formulář návrhu). Z vyžádaného rozhodnutí č. j. EPR 147405/2019 – 6 (důkaz U) kárný soud ověřil, že jeho součástí byla i tzv. kvalifikovaná výzva (ve smyslu § 114b odst. 1 a 2 o. s. ř.) k vyjádření k žalobě, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k podání odporu. Pak ovšem nelze soudci vytýkat nečinnost v rozsahu vymezeném v kárném návrhu, neboť v souladu se zákonem vyčkával na procesní úkon účastníka (případné doplnění vyjádření k žalobě), a to ve lhůtě 30 dnů počítané od uplynutí lhůty k podání odporu, tj. v dané věci do 4. 11. 2019 (odpor byl doručen 19. 9. 2019), nikoli od doručení odporu žalobkyni (pro ni kvalifikovaná výzva určena není). Počátek relevantní nečinnosti proto kárný soud shledává až po uplynutí této lhůty, tj. od 5. 11. 2019, bez ohledu na to, že soudce spis lhůtoval až do 10. 11. 2019. Nečinnost od 5. 11. 2019 do 30. 3. 2020 (více než čtyři a půl měsíce) nepřekročila referenční dobu ve věcech mladších dvou let v délce osmi měsíců. Kárný soud proto konstatuje, že **v tomto řízení se soudce kárně relevantních průtahů nedopustil.**

62. 27 C 234/2019

[291] V řízení o zaplacení peněžitě částky navrhovatel soudci vytýká průtahy od 19. 11. 2019, aniž upřesnil událost určující počátek nečinnosti (zřejmě předložení spisu po zaplacení soudního poplatku podle ISAS), do 25. 3. 2020, kdy soudce vydal prostou výzvu k vyjádření k žalobě.

[292] Soudce nemá námitky k popisu skutku. Uvedl, že od 24. 3. 2020 postupoval bez průtahů.

[293] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce byl na průtahy upozorněn 2. 3. 2020, subjektivní lhůta proto byla zachována. Zkrácená referenční doba čtyř měsíců pro věci mladší dvou let (pro jednoduchý procesní úkon) byla překročena, kárný soud proto shledal **průtahy v řízení od 19. 11. 2019 do 25. 3. 2020**, tj. v délce **více než čtyři měsíce**. Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit onen jednoduchý procesní úkon.

63. 27 C 237/2019

[294] Ve věci žaloby o zaplacení pojistného plnění z důvodu trvalých následků úrazu, o níž bylo nejprve rozhodnuto elektronickým platebním rozkazem doručeným 10. 7. 2019 (poznámka kárného soudu), navrhovatel soudci vytýká nečinnost od 29. 10. 2019, kdy soudce nechal rozeslat odpor s vyjádřením k žalobě doručeným 26. 8. 2019, do 30. 3. 2020, kdy soudce vyzval žalobce k doplnění žaloby.

[295] Soudce namítl, že ve vymezené době nebyl zcela nečinný, neboť dne 24. 3. 2020 dal pokyn (č. 1. 25), který byl potřebný k volbě dalšího postupu. Od 30. 3. 2020 postupoval bez průtahů.

[296] Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Kárný soud nevidí důvod zohlednit uložení spisu na lhůtu 30 dnů při rozeslání odporu a vyjádření k žalobě podle pokynu soudce ze dne 29. 10. 2019, neboť k tomu došlo dávno po uplynutí lhůty k vyjádření k žalobě podle předpokládané kvalifikované výzvy v elektronickém platebním rozkazu (srov. věc č. 61). Vyjde proto z navrhovatelem označeného počátku průtahů. Pokyn kanceláři k vytištění příloh žaloby ze dne 24. 3. 2020 kárný soud ve shodě s navrhovatelem nepovažuje za úkon směřující k vyřízení věci způsobilý přerušit období nečinnosti. Zkrácená referenční doba čtyř měsíců pro věci mladší dvou let (pro jednoduchý procesní úkon) byla překročena, kárný soud proto shledal **průtahy v řízení od 29. 10. 2019 do 30. 3. 2020**, tj. v délce **pět měsíců**. Šlo přitom o věc pro žalobkyni významnou (pojistné plnění z důvodu trvalých následků úrazu). Bez vlivu na toto hodnocení je nouzový stav od 12. 3. 2020, neboť soudce neomezoval v možnosti učinit onen jednoduchý procesní úkon.

VII.f. Objektivní stránka kárného provinění

[297] Podle § 6 občanského soudního řádu soud v řízení postupuje „*předvídatelně a v součinnosti s účastníky řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná a aby skutečnosti, které jsou mezi účastníky sporné, byly podle míry jejich účasti spolehlivě zjištěny*“.

[298] Podle § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích jsou soudci „*povinni rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů*“. Pro průběh občanského soudního řízení je tato povinnost obecně vyjádřena v § 100 odst. 1 o. s. ř., podle něhož „*jakmile bylo řízení zahájeno, postupuje v něm soud i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta*“.

[299] Kárný soud dospěl k závěru, že citovaná ustanovení kárně obviněný soudce svým jednáním porušil, a dopustil se tak kárného deliktu ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Podle něj je kárným proviněním „*zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů*“.

[300] V první řadě je nutno říci, že kárný soud shledal návrh z části důvodným, a to i při prodloužení referenčních dob pro hodnocení nečinnosti v jednotlivých věcech (viz odstavec [100]) v modelu 8-4-4-2. Při uplatnění tohoto, pro soudce příznivějšího modelu, kárný soud zjistil průtahy v celkem 18 věcech z 24 věcí starších dvou let (věci č. 1, 3-7, 10, 12-15, 17-22 a 24) a v 11 věcech z 39 věcí mladších dvou let (25, 34, 39, 40, 44, 52, 54, 58, 59, 62 a 63). V této souvislosti lze ilustrativně poznamenat, že při uplatnění standardního modelu referenčních dob 4-2-2-1 by byly průtahy konstatovány ve 23 věcech z 24 věcí starších dvou let (věci č. 1-10 a 12-24) a v 31 věci z 39 věcí mladších dvou let (věci č. 25-29, 31, 33-35, 39-42, 44-47, 49-50 a 52-63).

[301] Ve věcech starších dvou let (celkem 18 případů) zjistil kárný soud průtahy vesměs v délce několika měsíců, a to jak ve věcech vyžadujících jednoduchý procesní úkon (v nichž uplatnil referenční dobu dva měsíce, 11 věcí), tak v ostatních případech s referenční dobou čtyř měsíců (7 věcí). V 8 případech průtahy přesáhly půl roku.

[302] Ve dvou případech starších dvou let přesáhly průtahy dokonce dobu jednoho roku (viz věci č. 1 a 17). Obě věci nadto měly pro žalobce velký význam (náhrada škody na zdraví).

[303] V některých starších věcech došlo k průtahům již v minulosti a soudce průtahy bezprostředně neodstranil přes (někdy i opakované) výslovné upozornění vedení soudu (například věci č. 1-4, 6-8, 10, 13, 15, 19 a 20).

[304] Podstatná část starších věcí nadto pro žalobce (žalované) měla velký význam – vesměs šlo o náhradu újmy na zdraví (věci č. 1, 3, 10, 17, 19 a 23).

[305] Ve dvou věcech (věci č. 3 a 15) soudce k vyšší aktivitě nepohnuly ani urgency účastníků.

[306] Kárný soud zjistil průtahy také v celkem 11 případech mladších dvou let. Ve všech těchto případech byl soudce v prodlení s provedením jednoduchého procesního úkonu, kdy se uplatňuje zkrácená čtyřměsíční referenční doba. V žádném z případů mladších dvou let však průtahy nepřekročily půl roku.

[307] Uvedené skutečnosti (počet věcí a délka průtahů) dosahují intenzity vyžadované kárnou judikaturou pro existenci kárného provinění (např. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011 č. j. 11 Kss 1/2011 - 131, věc *D.*). Porušení povinností soudce je takového rozsahu a závažnosti, že ohrozilo důvěru v soudy a jejich odborné a spravedlivé rozhodování, a to zajisté nejen u účastníků jednotlivých řízení, ale i u jakýchkoliv dalších osob, jež byly případně s tímto stavem seznámeny. Objektivní stránka kárného deliktu je tak bezpochyby naplněna.

VIIg. Subjektivní stránka kárného provinění

[308] Podmínkou kárné odpovědnosti soudce dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je zaviněné porušení povinností, zákon však nevylučuje žádnou z forem zavinění. Kárného provinění se proto lze dopustit i z nedbalosti, a to i nedbalosti nevědomé, přičemž stanovení konkrétního stupně nedbalosti není pro závěr o vině nezbytné (viz např. rozhodnutí kárného soudu ze dne 24. 11. 2010 č. j. 11 Kss 8/2009 - 51, věc *M.*).

[309] Kárný soud připomíná, že činnost soudce se vzpírá obecně platnému normování (viz např. rozhodnutí kárného soudu č. j. 16 Kss 3/2015 - 60 ze dne 11. 2. 2016, věc *N.*). Současně však každý soudce má „*svoje limity a po nikom nelze požadovat, aby se nikoliv krátkodobě, nýbrž trvale, pracovní přepínal, vystavoval se nezvládnutelným stresům a ve prospěch nadstandardního plnění pracovních úkolů dlouhodobě zcela potlačoval svůj soukromý život. Soudce proto nemůže být shledán kárně odpovědným za to, že je dlouhodobě značně vyčerpán a v důsledku toho prostě není schopen činit všechny potřebné úkony neprodleně tak, jak by to odpovídalo potřebám každého jednotlivého řízení a zejména zájmům účastníků na co možná nejrychlejší rozhodnutí ve věci*“ (rozhodnutí kárného soudu ze dne 20. 3. 2014 č. j. 16 Kss 9/2013 - 91, věc *S.*).

[310] Ale i za takové situace platí, že soudce musí mít přehled o věcech, které mu byly přiděleny k projednání a rozhodnutí (viz např. citované rozhodnutí ve věci *Nedvěd* nebo rozhodnutí č. j. 13 Kss 1/2009 - 44 z 11. 6. 2009, věc *T.*), musí si být vědom priorit a významu typových věcí pro účastníky řízení. V případě velkého množství případů musí zvýšenou pozornost věnovat minimálně nejstarším případům. Má-li být soudce skutečně nezávislý, nesmí – např. oproti postavení zaměstnance v závislém pracovním poměru – pasivně čekat jen na pokyny ze strany správy justice, jakým spisům a kdy se má věnovat.

Ostatně při výkonu své soudcovské činnosti nemá nadřízeného, a kárný soud tedy očekává, že si soudce svou práci do značné míry autonomně organizuje sám. Pokud se v kárné judikatuře hovoří o potřebě „manažerského vedení“, resp. pokud se něčeho takového kárně obviněný soudce dovolává, vyvolává taková obrana přinejmenším rozpaky. U nezávislého soudce lze o manažerském vedení hovořit s velkou rezervou a jen ve smyslu organizační a materiální podpory pro soudní rozhodování.

[311] Na možný vznik průtahů přitom vedení soudu kárně obviněného pravidelně upozorňovalo, byť do určité míry mechanickým zasíláním e-mailových zpráv obsahujících seznamy spisů, u nichž systém ISAS po určitou dobu nezaznamenal žádný úkon, což si jistě soudce může zjistit sám. V některých případech nadto účastníci urgovali další postup, případně již v minulosti uplatnili stížnost na průtahy v řízení. Sám kárně obviněný ve vyjádření ke kárnému návrhu i při svém výslechu připustil, že ztratil kontrolu nad senátem, zhroutil se mu pracovní systém a je ve vleku událostí, na něž není s to včas reagovat. Je si tedy vědom toho, že o svých věcech nemá přehled. Kárný soud by očekával, že alespoň pod tíhou kárného řízení soudce zacílí pozornost na stav své agendy, přitom však při svém výslechu nebyl ani rámcově schopen odpovědět na otázku, kolik nevyřízených věcí jej aktuálně tíží a kolik z toho je tzv. nedodělků (věcí starších tří let).

[312] Kárný soud nepřehlédl, že ostatním soudcům Obvodního soudu pro Prahu se 100% obecným nápadem bez specializací se v posledních letech příliš nedařilo snižovat počty starších nevyřízených věcí a až na jednu výjimku jim až do 3. čtvrtletí 2020 postupně podstatně vzrostl celkový počet nevyřízených věcí ve srovnání s počátkem roku 2018. Kárný soud zkoumal také pracovní podmínky kárně obviněného, vědom si nemožnosti přenášet na soudce odpovědnost za případné selhání výkonné moci při zajišťování potřebných podmínek pro práci soudců (rozhodnutí kárného soudu ze dne 14. 5. 2014 č. j. 13 Kss 2/2014 - 74, věc O.). Okolnosti, které soudce nemohl ovlivnit a které se zřejmě podílely na neutěšeném stavu v jeho senátu, zohlednil kárný soud ve prospěch kárně obviněného zdvojnásobením referenčních dob pro hodnocení kárně relevantní nečinnosti soudce. Pokud i tak kárný soud zjistil v jednotlivých věcech průtahy v řízení, nutno dospět k závěru, že je soudce zavinil tím, že o svých věcech zcela ztratil přehled a rezignoval na smysluplný systém pravidelného, byť v důsledku jejich zvýšeného množství zpomaleného vyřizování, zejména věcí starších dvou a více let. Kárně obviněnému v daném případě nic nebránilo v tom, aby si udržel přehled ve svých spisech, ať již s pomocí výpočetní techniky nebo tradiční fyzickou prověrkou jednotlivých jemu přidělených spisů. V tomto ohledu šlo o zavinění ve formě nedbalosti. Zjišťování jejího konkrétního stupně pak, jak bylo uvedeno výše, není pro rozhodnutí kárného soudu podstatné.

[313] Konkrétní intenzitu zavinění však částečně snižuje skutečnost, že soudce vykazuje standardní výkon a že správa Obvodního soudu pro Prahu 8 před podáním kárného návrhu nepřistoupila k účinnějším opatřením, která by mu mohla pomoci situaci v senátu zásadně řešit. Zastavení nápadu na jeden kalendářní měsíc v roce 2018, stejně tak zvýšení úvazku asistentky přidělené soudci (*sic!*, nikoli jím zvolené, preferované, resp. na jeho návrh jmenované) z 50 % na 100 % na pouhé tři, respektive vzhledem k její dovolené, na dva měsíce v létě 2019, nelze hodnotit jako významnou pomoc. Kárný navrhovatel přitom neuvedl nic, z čehož by bylo možno usuzovat, že správa soudu v tomto směru již vyčerpala své možnosti.

[314] V této souvislosti kárný soud poznamenává, že práce soudce prvostupňového nalézacího soudu je mimořádně náročná, často rutinní, nikdy nekončící, možná někdy i

ubíjející, že dlouhodobá pracovní přetíženost soudce může vést až k rozvoji syndromu vyhoření a že správa justice v širším smyslu pohřichu nevytváří žádné podmínky pro jeho prevenci [např. v podobě déleodobého volna k regeneraci či studiu (obdoby tzv. *sabbatical*) po mnoha letech výkonu funkce či programu rekonvalescence, jako je tomu v jiných civilizovaných zemích]. Kromě více méně povšechného tvrzení kárně obviněného však z dokazování v tomto směru nevyplývá nic konkrétnějšího či závažnějšího oproti nepříznivé situaci, jíž čelí všichni soudci v České republice.

VIIIh. Kárné opatření

[315] Kárný soud obecně hodnotí průtahy v řízení jako závažné kárné provinění. Jak uvedl v odstavci 18 rozhodnutí č. j. 11 Kss 8/2018 - 199 z 15. 4. 2019, věc *Miklová*, průtahy v řízení nejsou žádným „kavalérským deliktem“, na nějž by měl kárný soud pohlížet shovívavě. Právě naopak, jedná-li se o větší počet věcí, v nichž soudce není zaviněně schopen či ochoten činit úkony v přiměřené době, svědčí to přinejmenším o jeho snížené schopnosti nadále zastávat soudcovskou funkci. Na právní postavení stran a jejich důvěru v soudní rozhodování může mít takovéto systematické porušování soudcovských povinností drtivější dopad než například ojedinělý morální poklesek v soudcově osobním životě, neboť se týká vlastního účelu existence soudní moci, tj. dávat v reálném čase průchod spravedlnosti. Výstižně se říká, že pozdě poskytnutá spravedlnost se rovná odmítnutí spravedlnosti (*justice delayed is justice denied*).

[316] Kárný soud vzal v úvahu přitěžující okolnosti. Mezi nimi je především relativně vysoké množství věcí starších dvou let, v nichž byly průtahy shledány (v celkem 18 věcech z 24 věcí), několik z nich přitom mělo velký význam pro žalobce (náhrada újmy na zdraví). Závažnou okolností jsou průtahy přesahující dobu jednoho roku u dvou velmi starých věcí, obě s velkým významem pro účastníky řízení (náhrada újmy na zdraví). Za přitěžující okolnost lze považovat i to, že v nezanedbatelném počtu starých věcí soudce průtahy neodstranil ani přes výslovné upozornění vedení soudu, v několika případech dokonce opakované.

[317] Pokud jde o průtahy v celkem 11 věcech z 39 věcí mladších dvou let, jejich počet či délku kárný soud jako přitěžující okolnost nehodnotí. V žádném z případů nepřekročily průtahy půl roku; postih za tyto průtahy má spíše povahu preventivní, aby se později tyto průtahy nestaly mnohem závažnějšími.

[318] Bez vlivu na volbu kárného opatření zůstalo hodnocení rozhodovací činnosti ze strany odvolacích senátů Městského soudu v Praze. Z něj lze dovodit pouze to, že jednotlivé senáty nepřezkoumávaly rozhodnutí kárně obviněného natolik často, aby mohly poskytnout věrohodné postřehy. Spíše kritické hodnocení zaznělo pouze od jednoho ze senátů, aniž by však bylo prokázáno, že právě tento senát podstatně častěji než jiné přicházel do styku s výsledky práce kárně obviněného.

[319] Pokud jde o polehčující okolnosti, kárně obviněný soudce stojí před kárným soudem za celou svou kariéru poprvé (obdobně rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 11 Kss 7/2011 - 51 z 5. 12. 2011, věc *R.*, nebo rozhodnutí č. j. 11 Kss 1/2019 - 87 z 10. 6. 2019, věc *Fialová*). Intenzita této okolnosti je však malá. Na průtahy ve svých věcech (dlužno dodat, že v jiných) byl totiž soudce upozorněn výtkami již v minulosti. Jinak řečeno, to, že soudce stojí před kárným senátem poprvé, může být dáno

celou řadou jiných okolností, než že dosud nebylo co jeho práci vytknout (podobně bod 81 rozhodnutí č. j. 11 Kss 4/2019 – 128 z 21. 10. 2019, věc *Špička*).

[320] Kárný soud ve prospěch kárně obviněného přihlédl také k veskrze pozitivnímu hodnocení osobnosti soudce od kolegů v soudcovské radě.

[321] Kárný soud se nicméně musí pozastavit nad absencí jakékoliv kritické sebereflexe ze strany kárně obviněného soudce. Intenzitu jeho zavinění sice snižují zjištěné objektivní okolnosti, nelze však dospět k závěru, že jeho zavinění zcela vylučují. Pokud soudce připustil, že se mu zhroutil pracovní systém, ztratil kontrolu nad senátem a že se dostal do vleku událostí, na něž nebyl s to včasné reagovat, nešlo v jeho případě ani o náznak sebereflexe, neboť z kontextu jeho vyjádření je zřejmé, že tím pouze popisoval problém, jehož příčinu shledává výlučně mimo sebe, na straně správy soudu. To ale zjevně není adekvátní hodnocení situace. Ani soudce, který dlouhodobě čelí zvýšené pracovní zátěži, nesmí rezignovat na svou povinnost mít svůj senát pod kontrolou, mít přehled o věcech, které musí rozsoudit, o prioritách spočívajících ve významu věcí pro účastníky a dosavadní délky řízení. Ani v rámci kárného řízení, které se na průtahy v řízení zaměřuje, nebyl soudce ani rámcově schopen odpovědět na otázku, kolik nevyřízených věcí jej aktuálně tíží a kolik z toho je tzv. nedodělků (věcí starších tří let). Procesní úkony činí povětšinou pouze v reakci na podněty zvenčí, ať už jsou jimi stížnosti účastníků nebo mechanická upozorňování ze strany vedení soudu. Jakkoli kárný soud ve prospěch soudce zohlednil množství věcí a ztížené pracovní podmínky prodloužením referenčních dob pro posuzování kárně relevantní nečinnosti („otáčí-li“ dvojnásobek spisů, než by byl ideální stav, logicky je bere do rukou v delších intervalech), nemůže akceptovat jeho úplnou rezignaci na stav senátu a jeho zkreslené sebevnímání jako pouhé oběti systému organizace práce. Nevyřízených věcí má více než dvojnásobek oproti tomu, co lze ze zkušenosti považovat za relativně dobře zvladatelné, nejsou to však počty mnohonásobné, které by opravňovaly závěr, že za průtahy v takové situaci již nemůže být nikdo shledán odpovědným.

[322] Kárný soud není vázán návrhem kárného opatření, představa navrhovatele však může sloužit jako východisko pro úvahy kárného soudu o adekvátním kárném opatření (rozhodnutí č. j. 11 Kss 3/2019 – 77 z 23. 9. 2019, věc *Neumann II*, bod 58). Navrhovatel původně navrhoval opatření v podobě snížení platu o 15 % na dobu 8 měsíců, to znamená na úrovni jedné třetiny zákonné sazby (0–30 % na jeden rok), ve své závěrečné řeči svůj návrh zmírnil na snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců.

[323] Kárný soud vzal v úvahu případ kolegy kárně obviněného soudce z Obvodního soudu pro Prahu 8. Ten se před kárným soudem pro průtahy v občanskoprávních věcech ocitl v posledních letech již dvakrát. Poprvé v roce 2016 byl shledán vinným z průtahů ve 244 věcech a bylo mu za to uloženo kárné opatření v podobě snížení platu o 10 % na 6 měsíců (rozhodnutí kárného soudu ze dne 8. 12. 2016 č. j. 16 Kss 3/2016 - 108. Podruhé mu bylo za průtahy ve 152 věcech navrhováno kárné opatření v podobě snížení platu o 25 % na jeden rok, nakonec však byla uzavřena dohoda o vině a kárném opatření (ta je sama o sobě výrazně polehčující okolností, neboť prokazuje kritickou sebereflexi soudce a snahu o nápravu), s kárným opatřením snížení platu o 20 % na 8 měsíců (rozhodnutí kárného soudu ze dne 18. 4. 2019 č. j. 13 Kss 5/2018-116. Je zřejmé, aniž bychom zacházeli do detailů, že kárné provinění, jehož se dopustil Mgr. Jaroš, je výrazně méně závažné co do množství věcí se zjištěnými průtahy, i pokud jde o kárnou recidivu.

[324] Bez vlivu na úvahy o výši kárného opatření nemohl rovněž zůstat fakt, že kárné řízení bylo zčásti zastaveno a že ve více než polovině věcech (byť převážně mladších dvou let) kárný soud oproti návrhu neshledal kárně postižitelné průtahy.

[325] Kárný soud proto s ohledem na výše uvedené okolnosti dospěl k závěru, že adekvátním kárným opatřením bude uložení výrazně mírnějšího kárného opatření, než jaké bylo původně navrženo, resp. že zmírnění návrhu ze strany kárného navrhovatele v závěrečné řeči přiměřeně odpovídá skutečností, které vyšly najevo při dokazování. Rozhodl se nakonec uložit kárné opatření spočívající ve snížení platu o pět procent na dvanáct měsíců, což je na úrovni 17 % zákonné sazby (tedy přibližně dvakrát méně, než bylo navrhováno původně, resp. na stejné úrovni, k jaké nakonec dospěl sám kárný navrhovatel, byť oproti jeho návrhu kárný soud opatření rozložil v čase tím, že snížil o polovinu procentní sazbu při dvojnásobném prodloužení období trvání kárného opatření).

[326] Kárný soud doufá, že sama skutečnost projednání této kárné věci před soudem v kombinaci s relativně mírným kárným opatřením přispěje k tomu, že se kárně obviněný před kárným soudem neobjeví znovu. Předpokladem pro splnění této naděje ovšem je, že dostane svůj senát pod aktivní kontrolu, je-li to vůbec ještě v jeho silách. V žádném případě nepomůže hledat příčiny problému jen mimo sebe.

P o u č e n í: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2020

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda kárného senátu